Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡ

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.
4/58

THE ORTHODOX OBSERVER

Ἡ ἐν τῷ Σπηλαίῳ Θεία Ἐνανθρώπησις τοῦ Σωτῆρος.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1958

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ναοὺμ τοῦ Προφήτου, Φιλαρέτου ὁσίου τοῦ Ἐλεήμονος.
2. ΤΡΙΤΗ. Ἀββακοὺμ τοῦ Προφήτου, Μυρόπης μάρτυρος, Θεοφίλου ὁσίου.
3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σοφονίου Προφήτου, Ἀγαπίου καὶ Σελεύκου μ., Θεοδώρου Ἀλεξαν.
4. ΠΕΜΠΤΗ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Σεραφεὶμ ἐπ.
5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σάββα ὁσίου τοῦ Ἡγιασμένου.
6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.
7. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄. ΛΟΥΚΑ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, Γερασίμου ἀσκητοῦ.
8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παταπίου ὁσίου, Σωσθένους, Ἀπολλὼ καὶ Κηφᾶ Ἀποστόλων.
9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Θεομήτορος Ἄννης, Ἄννης Προφήτιδος.
10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων, Θεοτέκνου ἱερομάρτυρος.
11. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιὴλ καὶ Λουκᾶ Νέου, στυλιτῶν, Μείρακος, Βαρσοβᾶ μαρτύρων.
12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.
13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐγενίου, Εὐστρατίου, Ὀρέστου, Λουκίας μαρτύρων.
14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄. ΛΟΥΚΑ. ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ. Θύρσου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου.
15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας.
16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγγαίου προφήτ., Θεοφανοῦς Βασιλίσσης, Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολ.
17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δανιὴλ Προφήτου καὶ τῶν Ἁγ. Τριῶν Παίδων, Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης.
18. ΠΕΜΠΤΗ. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κλπ. μαρτύρων, Μοδέστου ἐπισκ. Ἱεροσολύμων.
19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βονιφατίου, Ἄρεως, Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.
20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου Ἱερομ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Θεμιστοκλέους, Ἰουλιανῆς μαρτ.
22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀναστασίας μγλμρ. Φαρμακολυτρίας, Χρυσογόνου, Θεοδότης μαρτ.
23. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Κρήτῃ Δέκα Ἁγ. Μαρτύρων. Ἐγκαίνια Ἁγ. Σοφίας Κων)πόλεως.
24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμονὴ Χριστουγέννων. Εὐγενίας, Φιλίππου καὶ Βασόλας μαρτ.
25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡ. ΗΜΩΝ ΙΗΣ. ΧΡΙΣΤΟΥ.
26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἱερμ. ἐπ. Σάρδεων.
27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.
28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Ἰωσὴφ Μνήστορος, Δισμυρ. μαρ.
29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν Ἁγίων 14.000 Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων.
30. ΤΡΤΗ. Ἀνυσίας, Φιλεταίρου μαρτύρων, Λέοντος ὁσίου.
31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μελάνης ὁσ. Ρωμαίας, Ζωτικοῦ Ὀρφανοτρόφου. Ἀπόδ Χριστουγέν.

RELIGIOUS CALENDAR — DECEMBER 1958

1. MONDAY. Naoum the Prophet.
2. TUESDAY. Abbakoum the Prophet.
3. WEDNESDAY. Sophronius the Prophet.
4. THURSDAY. St. Barbara, the Great Martyr.
5. FRIDAY. St. Savas the Sanctified.
6. SATURDAY. Feast of St. Nicholas.
7. SUNDAY. Tenth Sunday of Luke.
8. MONDAY. St. Sosthenes the Martyr.
9. TUESDAY. The Conception of Saint Anne.
10. WEDNESDAY. St. Minas; SS. Ermogenis and Eugrafos, Martyrs.
11. THURSDAY. SS. Daniel and Luke, New Martyrs.
12. FRIDAY. St. Spyridon, Bishop of Trimythous.
13. SATURDAY. SS. Eugenios, Eustratios and Orestes, Martyrs.
14. Eleventh Sunday of Luke and the Forefathers.
15. MONDAY. St. Eleutherios the Martyr and his mother, Anthia.
16. TUESDAY. Haggai the Prophet; Theophano the Empress.
17. WEDNESDAY. Daniel the Prophet and the Three Children.
18. THURSDAY. SS. Sebastian and Zoë, Martyrs.
19. FRIDAY. SS. Boniface, Areos and Eutychios, Martyrs.
20. SATURDAY. St. Ignatius the God-Bearer.
21. SUNDAY. SS. Themistocles and Juliana.
22. MONDAY. St. Anastasia, Great Martyr.
23. TUESDAY. The Ten Holy Martyrs of Crete.
24. WEDNESDAY. Christmas Eve. SS. Eugenia and Philip, Martyrs.
25. THURSDAY. THE NATIVITY OF OUR LORD AND SAVIOR JESUS CHRIST.
26. FRIDAY. The Synaxis of the Most Holy Theotokos.
27. SATURDAY. St. Stephen, the First Martyr.
28. SUNDAY. The Twenty Thousand Martyrs of Nicomedia.
29. MONDAY. The Forty Thousand Holy Innocents killed by Herod.
30. TUESDAY. SS. Phileteros and Anysia, Martyrs.
31. WEDNESDAY. St. Melane the Roman.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ». Ὑπὸ Ἀρχιμ. Ἰωάννου Α. Παπαδοπούλου, Δ.Θ., Διευθυντοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Βοστώνης. Ἀθῆναι, 1958. Σελ. 272. $3.75.

PUBLICATIONS

OF THE GREEK ARCHDIOCESE OF N. & S. AMERICA

The Divine Liturgy of St. John Chrysostom (w. introduction). In Greek and English; includes all Apolytikia and Kontakia. Pp. 56. ..... $1.00

The Greek Orthodox Catechism by Rev. Constantine N. Callinicos. A manual of instruction on the Greek Orthodox Faith, Morals and Worship. Pp. 119. ..... $1.00

The Story of Christ by Archbishop Michael (in Greek). Pp. 78 .... 50¢

The Liturgy of the Orthodox by S. M. Sophocles. An explanation of the Divine Liturgy. Pp. 206. $2.00

The Services for Holy Week and Easter Sunday. From the Triodion and Pentecostarion. Greek text with rendering in English. Pp. 316. $2.50

The Papacy by Abbe Guettee. A book that speaks with authority about the question which has divided Christendom. Pp. 383. ..... $1.00

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΠΡΩΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΠΡΩΤΗ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΤΟΝ ἐρχομὸν τοῦ Χριστοῦ εἶχον προείπει ὄχι μόνον οἱ Προφῆται τοῦ Ἔθνους Του, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι ἄλλων Ἐθνῶν. Καὶ τὴν ἔλευσίν Του ἀνέμενον μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἀγωνίαν. Διότι πουθενὰ δὲν ἔβλεπον λυτρωμὸν μέσα εἰς τὴν σύγχυσίν των.

Καί, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ἐκπληρώνονται τώρα ὅλαι αἱ προφητεῖαι ἐπακριβῶς. Γεννᾶται εἰς ἓν σπήλαιον πτωχικὸν τῆς Βηθλεέμ. Ἓν ἄστρον λαμπερὸν ἀπὸ Ἀνατολῶν ὁδηγεῖ τοὺς Μάγους πρὸς τὴν Ἰουδαίαν. Ποιμένες ἁπλοῖ βαδίζουν εἰς προσκύνησίν Του. Καὶ οὐράνιοι δυνάμεις ψάλλουν εἰρηνικὰ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον: «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Σφάζει ἑκατοντάδας ἀθώων βρεφῶν ἡ ἀνθρωπίνη πονηρία. Κινεῖται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις διὰ τὴν κατάπνιξιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Ἀλλὰ τὸ βρέφος-Χριστὸς σώζεται. Μεγαλώνει, ἐνηλικιώνεται ὑποτασσόμενον πρὸς τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὴν Θεοτόκον-Μητέρα Του. Διέρχεται τὰ 30 χρόνια Του προτοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον ἔργον Του χωρὶς καμμίαν ἀξιόμεμπτον πρᾶξιν, «ὑπὲρ χιόνα λευκός», «ὡραῖος παρὰ πάντα βροτόν.»

Καὶ κατόπιν, ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸν δημόσιον βίον Του, κηρύττει καὶ ὁμιλεῖ «ὅπως οὐδεὶς ποτε ὡμίλησε». Ὄχι μόνον ἐκήρυξε τὰς ἠθικωτέρας ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἔζησε, οὕτως ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ ἀσπονδότεροι ἐχθροὶ κάθε ὡραίας ἰδέας καὶ πράξεως ν' ἀποκαλύπτωνται πρὸ τοιτούτου μοναδικοῦ φαινομένου καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὸ γνωστόν: «ἀληθῶς υἱὸς Θεοῦ ἦν».

Ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Γραφὴ ἡ Ἁγία, ὁ βίος Του ἦτο βίος θαυμάτων: Διέταξε τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως νὰ σταματήσουν, ἐθεράπευσεν ἀσθενείας ἀνιάτους, ἀνέστησε νεκρούς. Ἔκαμνε πράγματα, ποὺ μόνον Θεὸς ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ. Καὶ τὸ κυριώτερον: ἔκαμε καὶ ἄλλους ἱκανοὺς νὰ κάμουν θαύματα. Οἱ Ἅγιοί Του, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Μαθηταί Του, ἐν ὀνόματι Ἐκείνου εἶχον κάνει τὰ θαύματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀναγράφει, ὡς γνωστόν, καὶ ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀτυχῶς ὅμως, σήμερον, ἐνώπιον τῶν Χριστουγέννων, διανύομεν μίαν ὄχι ὡραίαν περίοδον. Εὑρισκόμεθα ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς ὁμάδες καὶ ὡς ἄτομα, εἰς ὄχι εὐχάριστον σημεῖον. Διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύπτωμεν; Δὲν τολμῶμεν σήμερον, ἢ μᾶλλον δὲν θέλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν τοὺς ποιμένας εἰς τὸν ταπεινὸν ἀλλὰ πεφωτισμένον δρόμον των. Δὲν ποθοῦμεν νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὸν νοερὸν σταῦλον τῆς Βηθλεὲμ καὶ νὰ ἴδωμεν, μὲ τὸ φῶς τῆς πίστεως, τὴν θείαν μορφὴν τοῦ Θείου Βρέφους ἐπάνω εἰς τὴν Φάτνην.

Δὲν θέλομεν νὰ ἐκζητήσωμεν τῆς ψυχῆς μας τὸν φωτισμόν. Δὲν θέλομεν νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ ἄστρον. Παραπαίοντες, κλονιζόμενοι, μὴ δυνάμενοι νὰ κατανοήσωμεν τὴν μεγάλην μας ἀποστολήν, τὸν ἀληθινόν μας προορισμόν, δὲν αἰσθανόμεθα καὶ τὴν πραγματικὴν χαρὰν τῶν Χριστουγέννων, ποὺ εἶναι, κατὰ τὸν ποιητήν, «Ἡ πρώτη χαρὰ τοῦ κόσμου», διότι ἐγεννήθη «τοῦ κόσμου τὸ φῶς».

Εἶναι κρύα, παγωμένη εἰς τὰς ψυχάς μας ἡ πίστις. Καὶ εἶναι ἄγνωστη εἰς ἡμᾶς ἡ ταπεινότης. Καὶ ἂν δὲν ἔχωμεν πίστιν καὶ ἂν δὲν ἀσκήσωμεν ταπεινότητα, ἄδικα θἄλθῃ δι' ἡμᾶς ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων μίαν φορὰν ἀκόμη. Αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας θὰ ἀνταλλάξωμεν μὲ τοὺς ἰδικούς μας, δὲν θὰ ἔχουν καμμίαν ἀξίαν.

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 344)

Πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας αὐτοῦ
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ἐκφράζει θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των καὶ εὔχεται ὅπως, μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν, ἑορτάσουν ἐν πλήρει χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ νέον ἔτος 1959 ἀποβῇ δι' αὐτοὺς πλῆρες ὑγείας καὶ ἀκμῆς κατ' ἄμφω, πρὸς συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου των καὶ τῆς πολυτίμου συνεργασίας των πρὸς τὸ ἐπίσημον τοῦτο ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητάς του
Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

εὔχεται ὅπως μετὰ τῶν προσφιλῶν αὐτῶν οἰκείων ἑορτάσουν ἐν πλήρει ὑγείᾳ, χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰς λοιπὰς Ἑορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου, τὸ δὲ νέον ἔτος 1959 εἶναι δι' αὐτοὺς αἴσιον, εὐτυχὲς καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένον παρὰ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ φορεὺς δι' ὁλόκληρον τὴν ταραγμένην ἀνθρωπότητα.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΜΙΑ ἀπὸ τὰς κυριωτέρας εἰκονογραφικὰς συνθέσεις τῆς Χριστιανικῆς τέχνης εἶναι ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Πρὸ τοῦ θριάμβου ἀκόμη τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἰς τὰς ὑπογείους κατακόμβας τῆς Ρώμης συναντῶμεν τὸ θέμα τῶν Χριστουγέννων, μὲ τὴν συμβολικὴν συντομίαν τῆς προσφορᾶς τῶν δώρων ἀπὸ τοὺς Μάγους, ἄλλοτε δύο, ἄλλοτε τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας, ποὺ κρατοῦν εἰς τὰς χεῖράς των τὰ δῶρα πρὸ τῆς ἐνθρόνου Θεοτόκου, μὲ τὸ βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας της.

Μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, περὶ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰῶνος, καὶ τὸν χωρισμόν των ἀπὸ τὰ Θεοφάνεια (τὴν Βάπτισιν τοῦ Χριστοῦ), μὲ τὰ ὁποῖα συνεωρτάζετο ἕως τότε, ἀπεικονίζεται λεπτομερέστερον ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας σκηνὰς τῆς Βυζαντινῆς εἰκονογραφίας, οὕτω καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Γεννήσεως διαμορφώνονται δύο τύποι: ὁ ἐπίσημος θεολογικὸς τῆς ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ λαϊκὸς—ἱστορικός, ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ἐπίσημος, θεολογικὸς τύπος εἶναι σύντομος καὶ συμβολικός, ἐπιζητεῖ δὲ νὰ δείξῃ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ παριστάνει τὴν Γέννησιν ἄλλοτε ἁπλῶς μὲ τὸ βρέφος εἰς τὴν φάτνην, ἐπάνω δὲ ἀπὸ τὴν φάτνην τὰ δύο ζῶα, τὸν βοῦν καὶ τὸν ὄνον, διὰ νὰ δηλώσῃ, σύμφωνα μὲ τὴν προφητείαν τοῦ Ἡσαΐου, ὅτι τὸν Μεσσίαν ἤνεσαν ὁ «βοῦς καὶ ὁ ὄνος», ἄλλοτε μὲ τὴν Θεοτόκον, ὡς Βασίλισσαν τῶν Οὐρανῶν, νὰ κάθεται εἰς τὸν θρόνον μὲ τὸ βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας της, ὡς βλέπομεν εἰς σαρκοφάγους, ἢ μὲ τὸν Χριστὸν ὡς μικρὸν παιδίον, νὰ κάθεται μόνος εἰς θρόνον, παραπλεύρως δὲ τὴν Παναγίαν, τὸν Ἰωσὴφ καὶ ὀρθίους ἀγγέλους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἕνας δείχνει τὸν ἀστέρα, ὅπως βλέπομεν εἰς τὸ περίφημον μωσαϊκὸν τῆς βασιλικῆς τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς μείζονος Ρώμης, τοῦ ἔτους 432.

Ὁ ἱστορικὸς τύπος ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν διήγησιν τῶν Εὐαγγελίων, καὶ σκοπός του εἶναι νὰ δώσῃ παραστατικὰ μὲ εἰκόνας τὰς διηγήσεις τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, ὁλόκληρον δηλαδὴ λαογραφικὸν κύκλον, ποὺ ἔχει ὡς βάσιν τὰ ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια καὶ μάλιστα τὸ «Πρωτευαγγέλιον τοῦ Ἰακώβου», ἔργον Ἰουδαίου Χριστιανοῦ, ποὺ ἦτο εὐρύτατα διαδεδομένον εἰς τὸν ἀρχαῖον Χριστιανικὸν κόσμον. Ἡ εἰλικρινὴς αὕτη πρόθεσις ὡδήγησεν εἰς ἕνα παραστατικὸν καὶ λακωνικὸν τρόπον ἀπεικονίσεως τῶν ἱερῶν σκηνῶν, μὲ διαδοχικὰς εἰκόνας, ποὺ ἁπλώνονται κατὰ συνέχειαν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης εἰς τοὺς τοίχους τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς μωσαϊκὰ ἢ τοιχογραφίας, ἢ ἀπεικονίζονται εἰς τὰς μικρογραφίας τῶν χειρογράφων Εὐαγγελίων, αἱ ὁποῖαι ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ ἀποκρυστάλλωσιν τῆς ἐποποιΐας τῶν Βυζαντινῶν εἰκονογραφικῶν συνθέσεων.

Ἀπὸ τὴν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ὅπου ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐκτίθεται λεπτομερῶς, ἀπεικονίζεται ἡ Θεοτόκος εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ εἰς τὴν φάτνην τὸ ἐσπαργανωμένον Βρέφος, πέριξ δὲ αὐτοῦ οἱ «ἀγραυλοῦντες ποιμένες», εἰς τοὺς ὁποίους ἄγγελος εὐαγγελίζεται τὴν μεγάλην χαράν, καὶ ἡ στρατιὰ τῶν δοξολογούντων ἀγγέλων μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον ἀπεικονίζονται οἱ Μάγοι, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀστέρος καὶ προσερχόμενοι νὰ προσκυνήσουν τὸν γεννηθέντα Βασιλέα καὶ νὰ προσφέρουν δῶρα (χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν), καὶ ὁ Ἰωσὴφ σκεπτικός, ἀναπολῶν τοὺς λόγους τοῦ ἀγγέλου, ποὺ ἤκουσε κατ' ὄναρ, νὰ φύγουν εἰς Αἴγυπτον διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡρώδη. Ἀπὸ τὰ Ἀπόκρυφα, τέλος, προσετέθη ἡ πλύσις τοῦ παιδίου ὑπὸ τῆς μαίας Σαλώμης.

☆

Εἰς τὴν μεσοβυζαντινὴν τέχνην γίνεται ἐκλογὴ ἀπὸ τὰ ἐπὶ μέρους αὐτὰ θέματα τῆς συνεχοῦς ζώνης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀπαρτίζουν μίαν εἰκόνα. Εἰς τὰ μωσαϊκὰ λ.χ. τῆς περιφήμου Βυζαντινῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ παρὰ τὴν Λεβάδειαν, ἡνώθησαν διὰ πρώτην φορὰν μὲ τὴν Γέννησιν ἡ Προσκύνησις τῶν Μάγων καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῶν Ποιμένων, ἀλλὰ διατηρεῖται ἀκόμη ὁ χαρακτὴρ τῆς συνεχοῦς ζώνης. Ὀλίγον ἀργότερα, εἰς τὸ μωσαϊκὸν τῆς Μονῆς Δαφνίου, τὰ κυριώτερα ἐπὶ μέρους θέματα συγκεντρώνονται ρυθμικὰ γύρω τῆς κυρίας σκηνῆς τοῦ Σπηλαίου, ἀπὸ δὲ τὸν 12ον αἰῶνα τὰ πρόσωπα τῶν ἀγγέλων, τῶν ποιμένων, τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Σαλώμης, αὐξάνουν καὶ συγκεντρώνονται ὅλα τὰ παραδεδομένα θέματα γύρω ἀπὸ τὸ σπήλαιον, ἡ δὲ σύνθεσις πυργώνεται εἰς ὕψος. Μεγάλη ὅμως ποικιλία παραλλαγῶν παρατηρεῖται εἰς τὰς στάσεις, τὰς θέσεις τῶν προσώπων, ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν δύο μεγάλων Σχολῶν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης: τῆς Πρωτευούσης καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἀναλόγως τῶν πνευματικῶν κατευθύνσεων τῆς κάθε ἐποχῆς.

Πόσον ἀδικοῦμεν τοὺς ἑαυτούς μας! Πόσον χαμηλὰ κατερχόμεθα, ὅταν περιμένωμεν τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων διὰ νὰ καλοπεράσωμεν μόνον. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν δεικνύομεν ὅτι δὲν ἐγεννήθη δι' ἡμᾶς ὁ Χριστός, ὅτι τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως δὲν ἔχει λάβει χώραν. Ἂς προσέξωμεν πολὺ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

† Ὁ Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δυναστείας τῶν Μακεδόνων (9ος, 10ος καὶ 11ος αἰών), ὅταν, μετὰ τὸν σάλον τῆς Εἰκονομαχίας, καὶ τὴν νίκην τῶν Εἰκονοφίλων, ἐκυριάρχησεν αὐστηρῶς θεολογικὸν πνεῦμα, ἡ ζωγραφικὴ ἀποδίδει μὲ σχηματικὴν ἁπλότητα τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῆς κάθε σκηνῆς. Ὑψώνει τὴν λιτότητα καὶ τὴν ἀφαίρεσιν μέχρι τοῦ συμβόλου, καὶ ἡ συμβατικὴ αὐτὴ γλῶσσα παίρνει μίαν ἐξαιρετικὴν δύναμιν πνευματικῆς ἐκφράσεως, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰ μωσαϊκὰ τοῦ καθολικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Κομνηνῶν (12ος αἰών) ἡ πνοὴ τῆς ἀναγεννήσεως χαλαρώνει τὴν αὐστηρότητα τοῦ ἀφῃρημένου στύλ, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰ μωσαϊκὰ τοῦ Δαφνίου, εἰς τὴν σκηνὴν λ.χ. τῶν «ἀγραυλούντων ποιμένων» ἕνας νεαρὸς ποιμὴν κάθεται μεταξὺ τῶν προβάτων μὲ τὴν κεφαλὴν ἐστεφανωμένην μὲ κισσὸν καὶ παίζει φλογέραν, ποὺ ἐνθυμίζει ἀρχαίαν βουκολικὴν σκηνήν. Εἰς τὸ ἐπεισόδιον τῆς πλύσεως τὴν Σαλώμην βοηθεῖ νεαρὰ κόρη, ἡ ὁποία χύνει νερὸ εἰς τὴν λεκάνην, ἡ δὲ Θεοτόκος ἁπλώνει μὲ τρυφερὰν κίνησιν τὸ χέρι καὶ κλίνει πρὸς τὸ Θεῖον Βρέφος. Οἱ ἄγγελοι πάλιν ἔχουν τὴν χάριν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν προτύπων, καὶ ὅλα αὐτά, μαζὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῶν ὀρθῶν ἀναλογιῶν, τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἁρμονίας, διαποτίζουν τὰς εἰκόνας τῆς Γεννήσεως τῆς ἐποχῆς τῶν Κομνηνῶν μὲ κλασσικὸν Ἑλληνικὸν τύπον ἐξωραΐσεως τῆς πραγματικότητος.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Παλαιολόγων (13ος, 14ος καὶ 15ος αἰών), αἱ εἰκόνες τῆς Γεννήσεως, ὅπως σώζονται εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὸν Μυστρᾶν κ.ἀ., ἀντιπροσωπεύουν ὅλην τὴν ὁρμὴν τῶν νέων κατευθύνσεων πρὸς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά. Ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὰς προγενεστέρας ἀπεικονίσεις εἶναι, ὅτι ὅλαι αἱ σκηναὶ ἐκτυλίσσονται μέσα εἰς εὐρὺ τοπεῖον καὶ ὅλα τὰ περιβάλλοντα τὴν σκηνὴν πρόσωπα ζωηρεύουν ἀπὸ ἕνα ἔντονον παλμὸν ζωῆς καὶ ἀπὸ ἀτμόσφαιραν πραγματικότητος.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν μακρὰν μεταβυζαντινὴν ἐποχὴν συνεχίζονται τὰ ἴδια θέματα καὶ ὁ ἴδιος τρόπος τῆς Βυζαντινῆς εἰκονογραφίας τῆς Γεννήσεως εἰς τὰς τοιχογραφίας τῶν ταπεινῶν, ἀλλὰ τόσον ὑποβλητικῶν Ναῶν, πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὰς τοιχογραφίας τῶν προνομιούχων μεγαλοπρεπῶν «καθολικῶν» (ναῶν) τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῶν Μετεώρων καὶ ἄλλων, ὅπως καὶ εἰς τὰς προσκυνουμένας φορητὰς ἐπὶ σανίδων εἰκόνας, ἔργα κατὰ τὸ πλεῖστον ὀνομαστῶν Μακεδόνων καὶ Κρητῶν ζωγράφων.

Ἡ μεταβυζαντινὴ αὕτη τέχνη ἐπηρεάζεται κάπως ἀπὸ τὴν δυτικὴν τέχνην, ἐγνώριζον ὅμως οἱ εὐλαβεῖς αὐτοὶ ζωγράφοι νὰ τὴν προσαρμόζουν εἰς τὸ ἰδικόν των ἱερατικὸν πνεῦμα· ἡ σχολὴ μόνον τῆς Ἑπτανήσου ὑπεχώρησεν εἰς τὴν δυτικὴν τέχνην.

Ἔτσι ἔχομεν μίαν μεγάλην ἐνιαίαν παράδοσιν, ποὺ διήρκεσε μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, ὁπότε διεσπάσθη, καὶ μόλις εἰς τὰς ἡμέρας μας ἤρχισε νὰ κατανοῆται ἡ σημασία τῆς Βυζαντινῆς ζωγραφικῆς, καὶ καταβάλλεται ἐπαινετὴ προσπάθεια ἀπὸ ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας νὰ συνδέσουν τὰ νήματα τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ποὺ εἶναι γνησία Ἑλληνικὴ Χριστιανικὴ Τέχνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ
τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

☆ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ☆

Ἀθανασίου Κυριαζῆ

Στὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ

Μέσα στὴ νύχτα καὶ τὰ χιόνια,
—νύχτα καὶ γύρω μας κι' ἐντός μας—
πολὺ παληὰ ἤτανε τὰ χρόνια,
ποὺ σὰν πουλάκι μέσ' στὰ κλώνια
γεννήθηκε ὁ μικρὸς Χριστός μας.

Μιὰ φάτνη στρῶμα Τοῦ εἶχε στρώσει
στὸ λίγο της ξερὸ χορτάρι,
καὶ μέσ' στὴν φτώχεια Του τὴν τόση,
τὸ Ἄστρο ἦρθε μόνο νὰ προδώσῃ
τὴ θεϊκή Του οὐράνια χάρη.

Κι' ἔτσι μιὰ νύχτα τοῦ χειμῶνα,
γυμνὸ στὴ λύσσα τῶν βοριάδων,
ὁ κόσμος πέφτοντας στὸ γόνα,
τὸν προσκυνάει χωρὶς κορῶνα
τὸν Βασιληᾶ τῶν Βασιληάδων.

Γ. Βερίτη

Δόξα ἐν ὑψίστοις

Δῶσε γαλήνη, Βασιληᾶ μας,
παντοῦ καὶ μέσα στὴν καρδιά μας.
Στεῖλε γλυκειὰ παρηγοριὰ
σὲ πολιτεῖες καὶ χωριά.

Δέξου, Χριστέ, τὴν προσευχή μας
κι' ἂς γίνῃ φάτνη Σου ἡ ψυχή μας.

Κάνε ν' ἀνθίσουν ἄσπροι κρῖνοι
ὅπου περίσσεψαν οἱ θρῆνοι.

Μέσ' στὶς ψυχὲς νὰ φέξῃ ἡ πίστις
πεντάκτινο ἄστρο τῆς αὐγῆς,
κι' ἂς ποῦν τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις»
γλῶσσες, λαοί, φυλὲς τῆς γῆς.

"ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ"

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ὑπὸ ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ, Δ.Ο.Θ.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ Τριλογία τοῦ Ἀγγελικοῦ Ὕμνου τῶν Χριστουγέννων θὰ μᾶς ἀνοίξῃ καὶ πάλιν ἐντὸς ὀλίγου τοὺς Οὐρανούς, διὰ νὰ κλείσουν αἱ πύλαι τοῦ Ἅδου. Θὰ καταβῇ ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν, διότι ἐπιζητεῖ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὰ ἄνω. Θὰ ψάλῃ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἄγγελοι τῶν Χριστουγέννων θὰ ψάλουν τοὺς τρεῖς Ἀναβαθμούς: Τὴν ἐπουράνιον δόξαν, τὴν ἐπίγειον εἰρήνην, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην εὐδοκίαν, ἡ ὁποία εἶναι ὁ μόνος δρόμος τῆς πρὸς τὰ ἄνω πορείας.

Ἡ εὐδοκία ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀνθρώπους τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν σωτηρίαν. Ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη εἶναι τὸ δεύτερον βῆμα. Καὶ ἡ δόξα τοῦ ἐν ὑψίστοις Θεοῦ, τὸ τρίτον καὶ ὕψιστον. Τί εἶναι ἡ εὐδοκία; Δὲν εἶναι μόνον τὸ «εὖ δοκεῖν», δηλαδὴ ἡ καλὴ σκέψις. Ἀλλὰ καὶ ἡ καλὴ διάθεσις. Ἡ φιλικὴ ἐπικοινωνία. Ἡ κατανόησις. Ἡ φιλαλληλία. Ἡ ἀλληλεγγύη. Ἡ δικαιοσύνη. Μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Εἰς τὸ τέλος ὅλων τῶν ἄλλων πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀγάπη: τὸ πλήρωμα πασῶν τῶν ἀρετῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐδοκία. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ δρᾶμα τῆς σωτηρίας του. Χωρὶς τὴν εὐδοκίαν, κάθε προσπάθεια πρὸς εἰρήνην, εἴτε ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας, εἴτε μεταξὺ τῶν ἀτόμων, εἴτε μεταξὺ τῶν Λαῶν, ἀποβαίνει ἄκαρπος.

Εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν πρώτην πρᾶξιν τοῦ δράματος τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου: εἰς τὴν εὐδοκίαν. Καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν ἂν ἐπαίξαμεν τὸν ρόλον μας καλά, καὶ χωρὶς νὰ περιμένωμεν νὰ τελειώσῃ ἡ πρώτη πρᾶξις, βιαζόμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν δευτέραν, τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην. Ἴσως δὲ καὶ νὰ νομίζωμεν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν τρίτην πρᾶξιν, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ διέλθωμεν ἀπὸ τὴν δευτέραν, καὶ πρὶν τελειώσῃ κἂν ἡ πρώτη. Ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἠθικὴν τάξιν τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ἐπίγειον εἰρήνην, διὰ τὴν κοσμικὴν δικαιοσύνην, λέγουν τινὲς ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δύναται ἐντὸς ἡμῶν νὰ ἐγκαθιδρυθῇ, καὶ ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀτομικὴ μόνον ψυχικὴ κατάστασις. Βεβαίως τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀποτείνεται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἄτομον ξεχωριστόν. Βεβαίως ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστί. Καὶ ἀναντιρρήτως ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι πρωτίστως κατάστασις ψυχικὴ ἑνὸς ἑκάστου, γαλήνη τῆς δικαίας ψυχῆς. Ἀλλ' ἡ ψυχή μας δὲν εἶναι κρυψὼν τῶν θείων τούτων ἀγαθῶν, οὔτε τάφος αὐτῶν, ἀλλά, τοὐναντίον, εἶναι «γῆ ἀγαθὴ» καὶ «καλὸς οἰκονόμος» καὶ πομπὸς ἀκτινοβολῶν πρὸς κύκλους διαρκῶς εὐρυνομένους πρὸς ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ Χριστός, ἐπεξηγῶν τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως Αὐτοῦ, μᾶς διδάσκει μὲ τὴν «Κυριακὴν Προσευχήν»: «... ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς». Πῶς λοιπὸν ἡ ἐντὸς ἡμῶν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ καταστῇ Βασιλεία Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς; Πῶς ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀτόμων θὰ καταστῇ λαῶν συναδέλφωσις καὶ συμφιλίωσις κόσμων; Πῶς ἡ ψυχικὴ γαλήνη τοῦ Χριστιανοῦ θὰ καταστῇ παγκόσμιος εἰρήνη; Αὐτὸ εἶναι ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς καθῆκον ἱερόν. Ἰδοὺ διατὶ ἡ Ἐκκλησία ἔχει εὐρυτάτην κοινωνικὴν ἀποστολήν, καί, συνεπῶς, τὸν πρῶτον λόγον εἰς πᾶσαν εἰρηνικὴν προσπάθειαν: ἀπὸ τὴν γαλήνευσιν μιᾶς ταραγμένης συνειδήσεως, μέχρι τῆς εἰρηνεύσεως δύο κόσμων. Ἀναπτερώνει, βέβαια, τὰς τοσάκις διαψευσθείσας ἐλπίδας τῆς ἀνθρωπότητος κάθε προσπάθεια τῶν Κυβερνητῶν τῶν Λαῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Πλὴν ὑπάρχουν τόσαι θλιβεραὶ διαπιστώσεις ὅτι μᾶς λείπει ἡ ἁγνὴ διάθεσις· ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην περισσοτέρας εὐδοκίας: Αἱ χιλιάδες τῶν καθημερινῶν θυμάτων τῆς ἁμαρτίας, τοῦ πολέμου, τῶν ἐξοριῶν. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνέργων — ἐνῷ τόσα ἔργα ἔχουν νὰ γίνουν. Αἱ δεκάδες ἑκατομμυρίων τῶν στεναζόντων ὄπισθεν σιδηρῶν παραπετασμάτων. Αἱ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων τῶν ὑποσιτιζομένων καὶ πεινώντων — ἐνῷ τοσαύτη ἀλλαχοῦ ἀφθονία καὶ χλιδὴ ἐπικρατεῖ — εἶναι τόσαι τραγικαὶ «σκηναὶ» τῆς πρώτης ἡμιτελοῦς πράξεως εἰς τὸ δρᾶμα τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας: τῆς ἡμιτελοῦς εὐδοκίας.

Καὶ τὸ θλιβερώτερον εἶναι, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ θὰ ἦσαν ἀπείρως ὀλιγώτερα, ἐὰν τόσον πολὺ δὲν ἔλειπεν ἡ εἰρήνη ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, αἱ ὁποῖαι καλοῦνται πρωτίστως νὰ καταβάλουν περισσοτέραν εὐδοκίαν. Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὴν Οἰκουμενικότητα καὶ τὸ ἔργον Του ἐστήριξε πάντοτε ἐπὶ τῆς εὐδοκίας, καὶ δι' αὐτῆς κατηύθυνε τὰς τύχας τῶν Λαῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Θεία Πρόνοια εἰς τὴν ποιμαντορικὴν Αὐτοῦ μέριμναν ἐνεπιστεύθη. Εὐδοκίας εὔχυμοι καρποὶ εἶναι αἱ πράξεις Αὐτοῦ: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν θυγατέρων Ἐκκλησιῶν. Τὸ δημοκρατικὸν διοικητικόν του σύστημα. Ἡ μεγαθυμία πρὸς τοὺς ἀποσχιζομένους. Ἡ συγγνώμη πρὸς τοὺς ἐν μετανοίᾳ ἐπιστρέφοντας. Ἡ κοινωνικὴ μέριμνα αὐτοῦ. Ἡ συμπαράστασις εἰς πᾶσαν συμφιλιωτικὴν προσπάθειαν μεταξὺ ἀτόμων, κοινωνιῶν, λαῶν, καὶ Ἐκκλησιῶν. Σήμερον, ὁπότε ὁ φόβος τοῦ ἐξοντωτικοῦ ἀτομικοῦ πολέμου συνέχει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώ-

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ . . .

ἂς μὴ λησμονοῦμε τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην βοηθείας ἀδελφούς μας, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι μας ἔχομεν καθῆκον νὰ τοὺς βοηθήσωμεν.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΧΑΛΟΦΤΗ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἐξομολογήσεις σημειώνουν αἰσθητήν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας περιόδους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, αὔξησιν, ἐπαναλαμβάνομεν τὰς ἰδίας πάντοτε διαπιστώσεις, αἱ ὁποῖαι καλὸν εἶναι νὰ ἐπισύρουν ζωηρότερον τὴν προσοχήν μας, διὰ νὰ ἐξαγάγωμεν ἐξ αὐτῶν χρήσιμα, διὰ τὸ ὅλον πνευματικόν μας ἔργον, συμπεράσματα.

Δύο εἶναι αἱ βασικαί, κατὰ τὴν γνώμην μας, διαπιστώσεις:

1) Τὸ ποσοστὸν τῶν ἐξομολογουμένων πιστῶν σταθερῶς, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἀνέρχεται. Τοῦτο ἀσφαλῶς καὶ κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ὁσημέραι αὐξανομένην δραστηριότητα τῶν ἐργατῶν τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν πύκνωσιν καὶ πληρεστέραν συστηματοποίησιν τοῦ Θείου κηρύγματος, εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, καὶ εἰς τὴν εὐρυτέραν κυκλοφορίαν τοῦ θρησκευτικοῦ διαφωτιστικοῦ ἐντύπου, εἴτε ὑπὸ μορφὴν βιβλίου, εἴτε περιοδικοῦ, εἴτε φυλλαδίου. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀμερικῆς παρατηρεῖται καὶ τοῦτο τὸ παρήγορον. Πλεῖστοι νέοι προστίθενται εἰς τοὺς παλαιοτέρους διὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἡ μεταξὺ τῶν νέων ἐπίδρασις τῆς Ἐκκλησίας ἀποδίδει εὐτυχῶς τοὺς καρπούς της. Ἐν συγκρίσει ὅμως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μὴ ἐξομολογουμένων, τὸ ποσοστὸν τῶν προσερχομένων εἰς τὴν ἐξομολόγησιν πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοποιητικόν. Εἶναι ἀμφίβολον ἂν 3 ἕως 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου ὄχι τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ τῶν ἐκκλησιαζομένων, προσέρχονται εἰς τὸ ψυχοσωτήριον μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως. Καὶ αὐτὴ ἡ θύρα τοῦ ἐξομολογητηρίου διὰ πολλοὺς εἶναι ἄγνωστος, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐξόδου των ἀπὸ τῆς παρούσης ζωῆς.

2) Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐξομολογουμένων ἐλάχιστοι γνωρίζουν τὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα τοῦ μυστηρίου καὶ τὸν ὀρθὸν τρόπον τοῦ ἐξομολογεῖσθαι. Συνηθέστατα μάλιστα ἀπουσιάζουν παρ' αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ οὐσιώδη συστατικὰ τοῦ Μυστηρίου, ἤτοι ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτίας, ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας ἐφ' οἷς ἥμαρτον καὶ ἡ σταθερὰ πρὸς ἐπιστροφὴν ἀπόφασις, ὧν ἄνευ τὸ Μυστήριον δὲν ὑφίσταται. Διὰ τοὺς πολλοὺς ἡ ἐξομολόγησις εἶναι μηχανική, ἄνευ συναισθήσεως διήγησις παραπτωμάτων ἢ εὐκαιρία περιγραφῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ οἰκογενειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ βίου. Ὅταν μάλιστα οἱ ἐξομολογούμενοι εἶναι γυναῖκες, ἐκ φύσεως ρέπουσαι εἰς τὴν πολυλογίαν καὶ τὰς ἀτέρμονας διηγήσεις, τότε τὸ ἐξομολογητήριον μεταβάλλεται εἰς τόπον ἀνωφελοῦς — διατὶ δὲ ὄχι καὶ ἐπιζημίας — συζητήσεως, τελείως ξένης πρὸς τὸν διὰ τοῦ μυστηρίου ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

Ἀμφότεραι αὗται αἱ διαπιστώσεις δὲν εἶναι μικρᾶς σημασίας, δεδομένου ὄντος ὅτι τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως ἐνέχει πρωταρχικὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα δι' αὐτὴν ταύτην τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν διαμόρφωσιν ἀληθῶς πνευματικῆς ζωῆς. Ἐπομένως πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια δέον νὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῷ διπλῷ σκοπῷ τῆς πυκνώσεως, ἀφ' ἑνός, τῶν τάξεων τῶν ἐξομολογουμένων καὶ τῆς κατὰ τὸν πρέποντα τρόπον, ἀφ' ἑτέρου, διεξαγωγῆς τῆς Ἐξομολογήσεως. Πρὸς τοῦτο πᾶσα πνευματικὴ δύναμις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς κίνησιν καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν πάντα τὰ προσήκοντα μέσα.

Καὶ ἐν πρώτοις, ὁ ἄμβων ἀνεκτιμήτους δύναται καὶ ἐν προκειμένῳ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας. Πάντοτε, εἰς πᾶσαν διδομένην εὐκαιρίαν, ὁ κήρυξ τοῦ θείου λόγου ὀφείλει νὰ ἀναπτύσσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ Μυστηρίου διὰ τὴν σωτηρίαν. Ὁ ἄμβων βεβαίως δὲν σιγᾷ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ὁμιλεῖ. Ἀλλὰ πολλάκις κατὰ τρόπον θεωρητικόν, ὁ ὁποῖος δὲν πείθει τοὺς ἀκροατάς, ἐνῷ ἐπιμελεστέρα, νομίζομεν, καὶ πειστικὴ τοῦ θέματος διαπραγμάτευσις, μὲ συγκεκριμένα περιστατικά, θὰ καθίστα τοῦτο προσιτὸν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ θὰ ἀπέδιδεν ἄμεσα ἀποτελέσματα. Ἰδίᾳ πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ γνωρίσῃ ὁ πιστὸς τὴν ἁμαρτωλότητά του. Ἐλάχιστοι, δυστυχῶς, δέχονται, ὅτι εἶναι ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Οἱ πλεῖστοι, ἐπειδὴ δὲν περιέπεσαν εἰς συνταρακτικὰ ἁμαρτήματα, διατηροῦν τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι εἶναι εὐπρόσωποι ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπομένως δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξομολογήσεως. Ἀπουσιάζει, ἐπομένως, ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὁποίαν καλεῖται ὁ ἄμβων νὰ προκαλέσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀκροατῶν του. Ἔπειτα ἄλλοι διαχωρίζουν ἐν τῇ συνειδήσει των μετάνοιαν καὶ ἐξομολόγησιν. Δέχονται τὴν ἁμαρτωλότητά των, θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν μετάνοιαν, ἀπορρίπτουν ὅμως τὴν ἐξομολόγησιν. Ὁ ἐπιζήμιος αὐτὸς διαχωρισμὸς ἔχει βεβαίως τὰς ρίζας του εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ βάθος της, ὀφειλόμενος εἰς αἴτια διάφορα. Ὁ ἐγωϊσμός, ὁ φόβος, ἡ ὑποψία, ὅτι θὰ ἐκθέσουν ἑαυτοὺς καὶ τὴν ὑπόληψίν των εἰς τὰ ὄμματα ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός, εἶναι τὰ βαθύτερα αἴτια τοῦ θλιβεροῦ τούτου φαινομένου. Ἐπ' αὐτῶν, κυρίως, τῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 370)

πων, οἱ δὲ πύραυλοι καὶ οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι διαγράφουν εἰς τὸ διάστημα τὰς τρομακτικὰς τροχιάς των, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ κυριαρχῇ ἡ νοητὴ τροχιὰ τοῦ Ἀστέρος τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, εἴθε τοῦ Χριστοῦ αἱ Ἐκκλησίαι, μὲ τοὺς Ποιμένας αὐτῶν ἀγραυλοῦντας καὶ φυλάσσοντας φυλακὰς τῆς νυκτός, νὰ κάμουν ὥστε ὁ κόσμος νὰ δεχθῇ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη . . .», ἀφοῦ θὰ ὑπάρξῃ περισσοτέρα εὐδοκία.

Η ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΤΣΙΡΠΑΝΛΗ

ΑΠΟΨΕ ἡ νύχτα καὶ ἡ ψυχή μας εἶναι γεμάτη διαφάνεια καὶ τρυφερότητα καὶ μαγεία καὶ μυστήριον. Χίλια θέματα θαυμάσια ἀπόψε, χίλιαι ἀναμνήσεις, χίλιαι σκηναί: ἡ φάτνη, οἱ ποιμένες, οἱ ἄγγελοι, οἱ μάγοι, ἡ φυγὴ εἰς Αἴγυπτον, ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια, ὅσα ἡ Παρθένος Μαρία θὰ κρατήσῃ εἰς ὅλην της τὴν ζωὴν μὲ πολλὴν φροντίδα εἰς τὴν καρδίαν της. Ἀπόψε αὐτή, μιὰ κόρη πάναγνη, παρουσιάζει τὸν Θεὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγκαλιάζει μὲ τὰ χέρια της, γιατὶ εἶναι παιδί της. Ἀπόψε τὰ κύματα ἂς σιωπήσουν, τὰ κύματα τῆς ἀνήσυχης ψυχῆς μας, διὰ νὰ ἀκουσθῇ ὁ ὕμνος τῶν Ἀγγέλων ἐπάνω ἀπὸ τὸ Σπήλαιον τῆς Ἀγάπης. Ἀπόψε ἡ φύσις ὅλη χαίρει καὶ εἶναι γεμάτη ὑποσχέσεις.

Ἀπόψε, νύκτα μυστική, νύκτα φωτισμένη ἀπὸ τὸ ὑπερφυσικὸν καὶ αἰώνιον τῆς Βηθλεὲμ ἄστρον, ποὺ συμβολίζει Ἐκεῖνον ὁ Ὁποῖος εἶπεν: «Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς». (Ἰω. 8, 12).

Ἀπόψε νύκτα μεγάλη καὶ ἁγία, νύκτα ἐξόχως διδακτική, κατὰ τὴν ὁποίαν τελείως ἐνηρμονίσθη ἡ ἀνθρωπίνη συμφωνία μὲ τὴν οὐράνιον συναυλίαν.

Μέσα στὴ σιωπὴ τῆς μεγάλης νύκτας, κτυποῦν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες. Γεμίζει ἀπὸ τὴν ἱερὰν δόνησιν ὁ ἀέρας. Ἡ παγωνιὰ τῆς Δεκεμβριανῆς νύκτας δὲν στέκεται ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν κόσμον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς λατρείας. Ὅλοι σηκώνονται χαρούμενοι, ἀφήνουν τὴ θαλπωρὴ τοῦ σπιτιοῦ καὶ τρέχουν στοὺς ἱεροὺς Ναούς. Πλημμύρα φωτός! Μυρωμένα σύννεφα μοσχολιβάνου. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτά, τὰ οὐράνια λόγια τῆς δοξολογίας τῶν Ἀγγέλων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἀπόψε, μέσα σὲ σκοτεινὸ σπήλαιο, ἐγεννήθη ἡ ἐλπὶς τῶν Ἐθνῶν. Αὐτὸς ὁ Θεός. Ἦλθεν ὑπὸ μορφὴν ἀνθρώπου ὁ ἄμορφος Κύριος. Κατῆλθεν ὁ Ὕψιστος εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ ἡμᾶς εἰς τὸν Οὐρανόν. Ἐσπαργανώθη, διὰ νὰ συσφίξῃ ἡμᾶς μὲ τὴν θείαν Ἀγάπην. Ἦλθε νύκτα, διὰ νὰ φέρῃ τὸ πολυπόθητον λυκαυγές. Ἦλθε τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἄνοιξι. . . . Πόσα καὶ πόσα δῶρα δὲν μᾶς ἔφερεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν!

Ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. «Ἐπὶ γῆς εἰρήνη . . . » ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τὰς ὁποίας ἔμελπον οἱ Ἄγγελοι, κατὰ τὴν Γέννησίν Του, διὰ νὰ φανερώσουν τὴν ἰδιότητά Του ὡς εἰρηνοποιοῦ καὶ κομιστοῦ τῆς εἰρήνης.

☆

Ἂς ἀναχθῶμεν ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ, καὶ εἰς τὸ πενιχρὸν σπήλαιον καὶ τὴν ταπεινὴν φάτνην, ποὺ προωρίζοντο νὰ ἀποτελέσουν τὸν τάφον ἑνὸς γηρασμένου πολιτισμοῦ καὶ τὸ λίκνον τοῦ νέου, τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἂς ἀναπαύσωμεν τὴν καρδίαν μας εἰς τῆς ἀγάπης Του τὸ λιμάνι.

Εἶναι γιὰ ὅλους μας μέσα στὸ Σπήλαιο τόπος νὰ γονατίσουμε. Ἀνάμεσα στὸν ὕμνο τῶν Ἀγγέλων, στὶς ἄφθαστες στροφὲς τῶν ὑμνῳδιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ στὰ ἀρωματισμένα σύννεφα τοῦ μοσχολιβάνου τῆς λατρείας μας, ὅλοι μαζί, ὅλη ἡ ἀνθρωπότης, ἂς κλίνωμεν γόνυ. Ἂς συμπλέξουμε τὰ χέρια μας εἰς στάσιν προσευχῆς, ἂς ἀνυψώσουμε τὰ βλέμματά μας πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἂς ἀναλυθοῦμε στὶς θερμότερες προσευχὲς πρὸς Ἐκεῖνον, ποὺ ἦρθε στὸν ταραγμένο κόσμο μας γιὰ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν Εἰρήνην Του.

Κύριε! χύσε βάλσαμο στὴ δυστυχία μας, ἀφύπνισε μέσα μας τὴν ἐλπίδα. Εἶσαι πάντοτε τὸ σύμβολον τῶν νέων καιρῶν, τὸ φῶς τὸ φωτίζον τὸν κόσμον. Εἶσαι ὁ ἅγιος, ὁ δίκαιος, ὁ σωτήρ, ὁ ἄρτος ὁ τρέφων τὰ σύμπαντα. Κύριε! εἰς τὸ Σπήλαιόν Σου ἀτενίζομεν Ἐσένα τὸν ἀόρατον, οἱ ἐφήμεροι τὴν αἰωνίαν ζωήν, καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν, ἐμφύτευσε εἰς τὰς καρδίας μας τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης. Κύριε, ἂς πληρωθοῦν τὰ σύμπαντα χαρᾶς, ἀληθινῆς χαρᾶς, ποὺ νὰ ἔχῃ πηγὴν τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην!

Κωστῆ Παλαμᾶ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ καμπάνα Χριστούγεννα χτυπάει
καὶ μοῦ φτερώνει τὴν ψυχή,
κι' ἀνοίγεται ἡ ψυχή μου καὶ σκορπάει
θυμίαμα τὴν προσευχή.

Ἅγιες ἀγάπες, τριπλογημένες,
ποὺ τὶς καρδιὲς ὑψώσανε παρθένες
τῶν πρώτων, τῶν ἀρχαίων Χριστιανῶν,
σ' ὄνειρο τὸ τρανὸ τῶν οὐρανῶν.

Ἀγάπες μεγαλόδωρες, περίσσια
κάτου ἀπ' τὴ σκέπη τὴ δική σας ἴσια
ζοῦσαν μικροί, τρανοί, πλούσιοι, φτωχοί,
κι' ἔδενε τοὺς ἀνθρώπους μιὰ ψυχή!

Ἀγάπες! ὤ, φανῆτε πάλι ἐμπρός μου
αὐγὲς τῆς πίστης, χρυσαυγὲς τοῦ κόσμου,
κι' ἂς βλέπῃ μὲ τὸ μάγο σας τὸ φῶς
ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπο ἀδελφός!

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΡΑΣΟΦΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ Ἱερολ. Διακ. ΝΙΚΗΤΑ ΠΑΛΑΣΗ

ΚΑΘΕ ἔτος ἡ Ἑορτὴ τῆς Ρασοφορίας προσελκύει ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν Φοιτητῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν. Ἐφέτος ἡ Ἑορτὴ ἔλαβε χώραν τὴν Κυριακήν, 19ην Ὀκτωβρίου. Ὁ θαυμάσιος καιρὸς συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐπιβλητικὴ παρέλασις τῶν Φοιτητῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σταυρόν, ἡ ψαλμῳδία τῆς χορῳδίας, αἱ ἀκαδημαϊκαὶ στολαὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν Φοιτητῶν καὶ τῶν φιλοξενουμένων ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων τῆς Μείζονος Βοστώνης, ἐδημιούργησαν βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς τὸ πλῆθος. Ὅλοι ἔψαλλον τὸν ὕμνον τῆς Σχολῆς, «Κήρυκες τοῦ Λόγου», μὲ κατάνυξιν καὶ εὐχαρίστησιν.

Ἡ Ἑορτὴ ἤνοιξε διὰ τῆς Ἀκολουθίας προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου, Προέδρου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Τὸ πρῶτον μέρος περιέλαβε τὴν πρόσκλησιν τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Θεολογικὸν Τμῆμα, τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ὅρκου τῆς Σχολῆς ὑπ' αὐτῶν, τὴν εὐχὴν τῆς Ρασοφορίας καὶ τὴν ἐπένδυσιν διὰ τοῦ Ράσου τῶν νέων Φοιτητῶν τῆς Θεολογίας, οἵτινες ἀποτελοῦν μίαν τῶν πολυαριθμοτέρων τάξεων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν ἡ ὀνομασία τῶν νέων τοῦ Κολλεγίου Φοιτητῶν. Ἐξ ὀνόματος τῶν Φοιτητῶν προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ τελειόφοιτος Ἀναστάσιος Πάρις. Ἀπήντησε δὲ ἐκ μέρους τῶν νέων Φοιτητῶν ὁ κ. Γεώργιος Τουλούμης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος, ἐκάλεσε τοὺς τελειοφοίτους ἵνα παραταχθοῦν πρὸ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολῆς διὰ νὰ λάβουν τὸ χάρισμα τοῦ Ἱεροκήρυκος. Ὁ Ἐπίσκοπος ἀνέγνωσε τὴν καθιερωθεῖσαν εὐχὴν καὶ διένειμεν εἰς ὅλους φακέλλους, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦσαν τὰ θέματα τῶν κηρυγμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἐκφωνήσουν ἐν τῇ Σχολῇ, τὸ μὲν πρῶτον ἑλληνιστί, τὸ δὲ δεύτερον ἀγγλιστί.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἐπίσκοπος προσεφώνησε τοὺς παρευρισκομένους ἀγγλιστί, ὁμιλήσας ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ ἔννοια τῆς μαθήσεως», καὶ εἰς τὸ τέλος παρουσίασε τὸν κύριον ὁμιλητὴν τῆς ἡμέρας, Καθηγητὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας κ. Πέτρον Μουτεβελῆν, ὅστις ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος λόγον ἐπὶ τῇ Ρασοφορίᾳ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ ἀρίστη τῆς ζωῆς ὁδός». Εἶτα πάντες παρεκάθησαν εἰς δεξίωσιν τὴν ὁποίαν διωργάνωσαν αἱ κυρίαι τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων Νέας Ἀγγλίας, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὰς θυσίας καὶ τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον ἐκδηλώνουν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ γενικῶς ὑπὲρ τῆς Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας Νέας Ἀγγλίας.

* * *

Οἱ εἰσαχθέντες φοιτηταὶ εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Κολλεγίου εἶναι οἱ ἑξῆς: Κωνσταντῖνος Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Wilkes-Barre, Pa., Γεώργιος Ἀναστασιάδης ἐκ Σικάγου, Ἰωάννης Ἀρτεμάκης ἐκ Little Rock, Ark., Χρῆστος Γεωργίου ἐκ Fitchburg, Mass., Κωνσταντῖνος Εὐσταθίου ἐκ Los Angeles, Calif., Γεώργιος Ζερβὸς ἐκ Detroit, Mich., Φίλιππος Καραμᾶνος ἐκ Detroit, Mich., Ἐμμανουὴλ Καραθανάσης ἐξ Asbury Park, N. J., Ἰωάννης Κοκολάκης ἐκ Quebec City, Canada, Βασίλειος Μανίκας ἐκ Fort Lauderdale, Fla., Γεώργιος Νίκολας ἐξ Oakland, Calif., Ἰωάννης Παληὸς ἐκ Miami, Fla., Λεωνίδας Παπαδόπουλος ἐκ Lorain, Ohio, Παναγιώτης Σκορδάκης ἐκ Sacramento, Calif., Σέργιος Σεργίου ἐκ Νέας Ὑόρκης, Ἀναστάσιος Σταφυλίδης ἐκ Πενσυλβανίας, Γεώργιος Τουλούμης ἐκ Mt. Holly, Pa., Μιχαὴλ Χαλικιᾶς ἐκ Pittsburgh, Pa., καὶ Γεώργιος Παναγιωτόπουλος ἐξ Ἠλείας, Ἑλλάδος.

Οἱ εἰσαχθέντες εἰς τὸ Θεολογικὸν Τμῆμα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἑξῆς: Θεολόγος Ἀναστασάκης ἐκ Montogomery, Ala., Ἰωσὴφ Ἀντωνακάκης ἐκ New Brunswick, N. J., Δημήτριος Διαβάτης ἐκ San Antonio, Texas, Παναγιώτης Γκόνος ἐκ Tracy, Calif., Μάριος Κακογιαννάκης ἐκ Springfield, Mass., Ἠλίας Κάτρης ἐκ Saulte Ste. Marie, Mich., Δημήτριος Κλεσούδης ἐκ Montgomery, Ala., Ἰάκωβος Λαλιμπερτὲ ἐκ Quebec, Canada, Ἰωάννης Μαχαίρας ἐκ Miami, Fla., Χρυσόστομος Ἐμμανουὴλ ἐκ New Brunswick, N. J., Ἰωάννης Ὀρφανᾶκος ἐκ Brooklyn, N. Y., Ἀριστείδης Παπαδάκης ἐκ Νέας Ὑόρκης, Δημήτριος Ρέντας ἐκ Σικάγου, Παναγιώτης Ρίζος ἐκ Lowell, Mass., Κυριάκος Σαραβέλας ἐκ Βοστώνης, Παναγιώτης Σκιαδᾶς ἐκ Πενσυλβανίας, Σταῦρος Σταύρου ἐκ Somerville, Mass., καὶ Παναγιώτης Τσάμπηρας.

Οἱ λαβόντες τὸν τίτλον τοῦ Ἱεροκήρυκος εἶναι οἱ ἑξῆς: Νικόλαος Βαγγελόπουλος ἐξ Astoria, N. Y., Σταμάτιος Καλαμάρας ἐκ Wheeling, W. Va., Νικόλαος Κατίνας ἐκ St. Louis, Mo., Αὐγερινὸς Κεχαγιᾶς ἐξ Astoria, N. Y., Γεώργιος Μασσούρας ἐκ Νέας Ὑόρκης, Γεώργιος Παπαδημητρίου ἐκ Clairton, Pa., Ἀναστάσιος Πασπαλιάρης ἐκ Σικάγου, Κωνσταντῖνος Πυριάλας ἐξ Ithaca, N. Y., Νικόλαος Σωτηρόπουλος ἐκ Νέας Ὑόρκης, Ἠλίας Στεφανόπουλος ἐκ Farrell, Pa., Νικόλαος Σπυράκης ἐξ Astoria, N. Y., Αἰδ. Γεώργιος Σταυριανᾶκος, καὶ Αἰδ. Ἀλέξανδρος Φασούλας, ἱερατ. προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Burlington, Vt.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

4. ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἡ Δογματικὴ Θεολογία καὶ Διδασκαλία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας βασίζεται κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ μεγάλου τούτου Πατρὸς καὶ Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἀπὸ πλουσίους γονεῖς, εἰς τὴν πόλιν τῆς Συρίας Δαμασκόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ὠνομάσθη Δαμασκηνός. Ἐπωφελήθη τὰ μέγιστα ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν Φιλοσοφίαν καὶ μάλιστα τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπηρνήθη τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα ποὺ τοῦ ἔδωσαν οἱ Χαλίφαι (διάδοχοι τοῦ Μωάμεθ), ἀπηρνήθη καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον, ὅπως καὶ ὁ θετὸς υἱὸς τῶν γονέων του Κοσμᾶς ὁ μετέπειτα Ἅγιος καὶ μελῳδός, καὶ ἔγινε Μοναχός. Ἀφιερώθη καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸν Χριστόν. Δι' Αὐτὸν ἔπλεξε στίχους θαυμασίους, ὕμνους καὶ ᾠδάς, δι' Αὐτὸν ἐφιλοσόφησε καὶ ἐθεολόγησε, χάριν Αὐτοῦ ἠγωνίσθη κατὰ τῶν Εἰκονομάχων καὶ εἰς Αὐτὸν ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕπαρξίν του. Γενόμενος ἀρχηγὸς τῆς συστηματικῆς θεολογίας, ἐδόξασε τὴν Ἐκκλησίαν, Ἥτις ἐπ' αὐτῆς κυρίως στηρίζει τὴν Δογματικήν της Θεολογίαν. Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν. Διὰ τὴν εὐφράδειαν αὐτοῦ ἐπωνομάσθη Χρυσορρόας.

6. ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ὁ προστάτης τῶν θαλασσινῶν Ἅγιος Νικόλαος ἐγεννήθη περὶ τὸ 250 εἰς τὰ Πάταρα τῆς Λυκίας (Μικρᾶς Ἀσίας). Ἦκμασεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν 318 Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325). Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 330. Σταυροφόροι Ἰταλοί, τῷ 1087, μαζὶ μὲ ἄλλα προϊόντα τῆς ἱεροσυλίας των, μετεκόμισαν εἰς τὸ Μπάρι τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ Ἱεράρχου τῶν Μυρέων Ἁγίου Νικολάου. Εὐλαβὴς Ἕλλην προσκυνητής, ὁ κ. Γ. Ι. Ρουμάνης, γράφει εἰς τὸ βιβλίον του: «Προσκύνημα στὸ ἱερὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Μπάρι τῆς Ἰταλίας»:

«Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ διάβασα πὼς στὸ Μπάρι τῆς Ἰταλίας βρίσκεται τὸ ἱερὸ σκῆνος τοῦ Ἁγίου Νικολάου, βαθὺς γεννήθηκε μέσα μου ὁ πόθος νὰ τὸ προσκυνήσω. Χρόνια τώρα μὲ συνέχει μιὰ μυστικὴ λατρεία πρὸς τὸ θεῖο πνεῦμα τοῦ ὡραίου καὶ πανευγενικοῦ Ἁγίου τῶν Μύρων τῆς Λυκίας. Ἡ ζωή του, μιὰ ὁλοφώτεινη, ἀσκητικὴ καὶ γεμάτη θυσίες καὶ θαύματα ζωή, μὰ μαζὶ καὶ τὰ χειροπιαστὰ θαύματά του στὴν οἰκογένειά μου, ἔχουν στρέψει τὸ πνεῦμά μου καὶ τὴ ψυχή μου σὰν ἡλιοτρόπια περίεργα πρὸς τὸ γλυκύτατο φῶς τῆς ἀκένωτης καλωσύνης του. Καὶ σὰν ἀπὸ ἀκένωτη βρυσομάννα πίνω κάθε τόσο παρηγοριά, χαρὰ καὶ θάρρος. Καὶ καμαρώνω τὴ λατρεία τοῦ λαοῦ μας γενικά, μὰ τῶν ναυτικῶν μας ξεχωριστὰ πρὸς τὴν θεοδώρητη δύναμι καὶ χάρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ποὺ μὲ ἀξίωσε νὰ προσκυνήσω τὸ ἱερὸ σκήνωμα τοῦ Ἁγίου Του. Ντυμένη στὰ γιασεμιὰ ἡ γλυκύτατη αὐτὴ θύμηση, σὰν ζωγραφιὰ καμωμένη ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Ἄνοιξης καὶ ἀγγελικῶν Σεραφείμ, θὰ ζῇ στοὺς κόσμους τῆς ψυχῆς μου».

12. ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ποιμὴν προβάτων εἰς τὴν μαρτυρικήν του γενέτειραν, τὴν Κύπρον, καὶ εἰς τὸ σημερινὸ χωριὸ «Τρεμεθουσιὰ» τῆς Λάρνακος–Κιτίου, ὅπου ἐγεννήθη τῷ 254 μ.Χ. ὁ Σπυρίδων, ἀνεδείχθη μὲ τὴν ἀκλόνητον πίστιν του εἰς τὸν Χριστόν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ τῆς Τριμυθοῦντος, ἐχειροτονήθη καὶ προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον αὐτῆς. Εἶναι ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Καὶ ὁ κατ' ἐξοχὴν θαυματουργὸς ἐπικληθεὶς Ἅγιος. Κατάλευκος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ὄψιν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν 100 περίπου ἐτῶν. Τὸ ἱερὸν λείψανόν του ἐκ Τριμυθοῦντος καὶ Κωνσταντινουπόλεως μετεφέρθη ὀλίγον μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῆς, ἀπὸ τὸν εὐσεβῆ Γεώργιον Καλοχαιρέτην, μέσῳ Ἰμβρου, Ἄρτης καὶ Παραμυθίας, κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν, εἰς Κέρκυραν. «Πρὸς τιμὴν τοῦ κατ' ἐξοχὴν προστάτου τῆς ὡραίας τῶν Κερκυραίων νήσου Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐκτίσθη Ἱερὸς Ναὸς τῷ 1520. Ἂν καὶ ἐπέρασαν 1602 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος — ἔγραφε πρό τινων ἐτῶν ὁ προσκυνήσας τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ Ἁγίου, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς — ἐν τούτοις τὸ Ἅγιον Σῶμά του διατηρεῖται ἀδιάφθορον, ἀναλλοίωτον καὶ ἀκέραιον. Διατηρεῖ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐλαστικότητα τοῦ ὑπομαύρου δέρματος . . . Πολὺ δικαίως ἡ ὡραία καὶ εὐκλεὴς νῆσος τῆς Κερκύρας σεμνύνεται σήμερον διὰ τὸν πολύτιμον αὐτῆς θησαυρόν, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε ἀλλὰ καὶ τελευταίως ἔσωσεν αὐτὴν ἀπὸ τόσας καὶ τόσας συμφοράς».

16. ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΩ, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Τὸ τρίπτυχον τῆς ἐπιγείου ζωῆς τῆς Θεοφανοῦς εἶναι ἀπὸ τὰ σπανιώτερα. Βασίλισσα, Μοναχή, Ἁγία. Σπανιώτατα ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ἔδωσε τόσας συγκλονιστικὰς φάσεις εἰς τὴν ζωὴν γυναικός. Κόρη εὐγενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἐγεννήθη τῷ 863, προικισμένη μὲ σπάνια φυσικὰ προσόντα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς μὲ θερμὴν πίστιν εἰς Χριστόν, εἰς διεξαγωγὴν Βυζαντινῶν Καλλιστείων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος ἐξελέγη ὑπ' αὐτοῦ ὡς σύζυγος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Λέοντος, τοῦ ἐπικληθέντος «Σοφοῦ». Οὗτος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, ἀνακηρυχθεὶς αὐτοκράτωρ οὐδόλως ἐφάνη σοφὸς καὶ ἀπέναντι τῆς εὐσεβοῦς συζύγου του καὶ Βασιλίσσης Θεοφανοῦς, διαζευχθεὶς αὐτὴν καὶ νυμφευθεὶς τὴν Ζωήν. Ἡ Θεοφανὼ ἐκάρη Μοναχή, ἀφιερώθη εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὰς ἀσκητικὰς στερήσεις ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν μόνον 30 ἐτῶν. Τότε

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 370)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Χριστιανωσύνης, ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, θὰ εὕρῃ καὶ ἐφέτος τὸν κόσμον ἐστερημένον ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ οὐράνια ἀγαθά: τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ ἐνῷ οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Λαῶν τῆς Γῆς θὰ συνεδριάζουν κάτω ἀπὸ μίαν Ἡνωμένην Στέγην, τὰ κατ' ὄνομα «Ἡνωμένα» Ἔθνη ὄχι μόνον θὰ ἀντιτίθενται καὶ θὰ διαφωνοῦν ριζικώτατα εἰς τὰ μεγάλα καὶ πανανθρώπινα προβλήματα, ἀλλὰ καὶ θὰ ἁμιλλῶνται εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῶν «ἀμυντικῶν», ὅπως λέγεται συνήθως, ὅπλων, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι ἀπολύτως ἐξοντωτικὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ Χώρα μας νὰ εἶναι εἰλικρινὴς καὶ γενναιόφρων εἰς τὰς προσπαθείας της ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἐφ' ὅσον ἡ Κομμουνιστικὴ Παράταξις δὲν εἶναι εἰλικρινής, οὔτε ὁ ψυχρὸς πόλεμος θὰ σταματήσῃ, οὔτε αἱ θερμοπυρηνικαὶ δοκιμαὶ θὰ διακοποῦν, οὔτε ἀκτὶς πραγματικῆς εἰρήνης θὰ φανῇ εἰς τὸν ζοφερὸν ὁρίζοντα. Εἴθε ὁ ἀστὴρ ὁ ὁδηγήσας τοὺς Μάγους πρὸ τοῦ Θείου Βρέφους, νὰ ὁδηγήσῃ καὶ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Λαῶν εἰς τὴν σωτηριώδη ὁδὸν τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Πολύτιμον εὐκαιρίαν μᾶς παρέχει ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Ἀγάπης, ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, νὰ δείξωμεν ὅτι εἴμεθα πραγματικοὶ Χριστιανοί: συμφιλιούμενοι μὲ ὅσους τυχὸν ἔχομεν φιλονικήσει ἢ δυσαρεστηθῇ. Προσευχόμενοι παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν Πατέρα: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν». Νηστεύοντες, μετανοοῦντες, ἐξομολογούμενοι καὶ κοινωνοῦντες, ἀξιούμεθα τῆς Θείας συγγνώμης. Ἂς συγχωρήσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀδελφούς μας, εἴτε ἔπταισαν καθ' ἡμῶν εἴτε ἡμεῖς τὸ νομίζομεν ἁπλῶς. Μὲ τὰ Μυστήρια τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἡ ψυχή μας καθαρίζεται ὡσὰν ἀπὸ πνευματικὸν λουτρόν, καὶ καθίσταται ἀξία νὰ δεχθῇ τὸν Χριστόν, ἐὰν ὅμως καὶ ἡμεῖς συγχωρήσωμεν καὶ συμφιλιωθῶμεν μὲ τοὺς ἄλλους.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἀπὸ ἀπέραντην φιλανθρωπίαν ὁ Θεὸς ἔγινεν ἄνθρωπος, διὰ νὰ μᾶς σώσῃ. Ἀπὸ φιλανθρωπίαν κινούμενοι καὶ ἡμεῖς, ἠμποροῦμεν νὰ κάνωμεν τὸ μεγαλείτερον καλόν, ὄχι κυρίως εἰς τοὺς συνανθρώπους μας, ἀλλ' εἰς τὸν ἑαυτόν μας. Ὁ ἀγαθοεργῶν, ἀγαθοεργεῖ πρωτίστως πρὸς τὸν ἑαυτόν του. Ἴσως νὰ μὴ εἴμεθα πλούσιοι. Πάντοτε ὅμως ὁ καθεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ κάτι εἰς τοὺς πτωχοτέρους του. Καὶ ἂν δὲν ἔχῃ τὸν ἀπαιτούμενον καιρόν, ἂς δώσῃ εἰς ἐκείνους ποὺ θυσιάζουν καὶ χρόνον καὶ κόπους διὰ νὰ συλλέξουν βοήθειαν διὰ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀδελφούς μας. Εἶναι ἀδύνατον ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ στερεῖται ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἁγίας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, νὰ μὴ κλονίζεται εἰς τὴν πίστιν του ἀπὸ ἀνθρώπινην ἀδυναμίαν. Ἂς προσφέρωμεν λοιπὸν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς κατ' εὐθεῖαν ἢ καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ζητήσουν τὴν βοήθειάν μας διὰ τὴν Φιλόπτωχον καὶ διὰ τὰ Ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

«Καὶ τώρα — ἔλεγε πρό τινος ὁ ραδιοσχολιαστής, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Πάπα Ρώμης — θὰ ἀκούσετε τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινωσκόμενα μέσα εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ Βατικανοῦ — εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν, τὴν Ἑλληνικήν». Καὶ αὐτό, καθ' ἣν ἐποχὴν ὡρισμένοι ἀπὸ ἡμᾶς, ἀπὸ ἀφροσύνην καὶ ἐπιπολαιότητα κινούμενοι, ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰς Ἐκκλησίας μας! Ἂς πάρουν παράδειγμα, ἂν ὄχι ἀπὸ τοὺς Ὁμογενεῖς μας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ διατηροῦν ἄνω τῶν 50 Σχολείων καὶ Γυμνασίων Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀπὸ τοὺς Αἰθίοπας Θεολόγους Κληρικούς, ποὺ κηρύττουν Ἑλληνιστὶ εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Πόλης, μεταλαμπαδεύοντες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὴν χώραν των, καὶ ἀπὸ τοὺς Μάου-Μάου τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὸν Ἑλληνολάτρην Βασιλέα τῆς Καμπάλα, ποὺ ἀσπάζονται τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἱδρύουν Ἑλληνορθόδοξα Σχολεῖα.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ SALT LAKE CITY, UTAH

Τί ἠμποροῦν νὰ κατορθώσουν ὀλίγοι ἄνθρωποι, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ ἁγνὰ Ἑλληνορθόδοξα φρονήματα, μᾶς ἀποδεικνύει ἡ μεγαλώνυμος Κοινότης τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Salt Lake City, Utah. Ὁ θερμουργὸς Πρόεδρος αὐτῆς, Καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον Utah, κ. Βασίλειος Κοκκορίνης, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Αἰδεσ. Ἱερ. Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Σταῦρον Κατσάρην καὶ τὸν Αἰδεσ. Ἱερέα της Δ. Ἀδάμην καὶ ἄλλους ἐκλεκτοὺς παράγοντας τῆς Κοινότητος, συνεκάλεσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινότητος καὶ ἔπεισαν τοὺς συνελθόντας νὰ ἀναγνωρίσουν, παμψηφεί, τὸ Καταστατικὸν καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦτο θὰ ἀκολουθήσουν καὶ αἱ ἐλάχιστοι Κοινότητές μας, αἱ ὁποῖαι διὰ διαφόρους λόγους — πολλάκις δὲ καὶ ἀσχέτους πρὸς τὰ εὐλαβῆ αἰσθήματά των — δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη καὶ κατὰ τύπους νὰ ἀναγνωρίσουν τὸ Καταστατικόν, ἂν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν ἐφαρμόζουν ὅλα ὅσα ἐπιβάλλει τοῦτο. Συγχαίρομεν θερμότατα τὸν δραστήριον καὶ ἐνθουσιώδη Πρόεδρον κ. Βασίλειον Κοκκορίνην καὶ τοὺς ἀξίους συνεργάτας αὐτοῦ, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν ἀγαπητὴν Κοινότητα τοῦ Σὼλτ Λέϊκ Σίτυ.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Οἱονδήποτε σοβαρὸν πρόβλημα μιᾶς ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἂν μελετήσῃ τις, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀναγκαία προϋπόθεσις τῆς ὀρθῆς λύσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ ὁμοφωνία τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁμοφωνία, βεβαίως, εἰς τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ὄχι μόνον τῆς Πίστεως ἀλλὰ καὶ τῆς Τάξεως. Ἡ ἔλλειψις τῆς ὁμοφωνίας ταύτης, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὸ Ἡμερολογιακὸν ζήτημα καὶ τὸ μετέβαλεν εἰς Παλαιοημερολογιτικὸν πρόβλημα, προὐκάλεσε καὶ τὴν διχογνωμίαν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς πρὸς ἄλλα ζητήματα. Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, καὶ ἄλλαι διαφωνίαι οὔτε ὀλίγαι, οὔτε δευτερεύουσαι.

▪

ΜΗΠΩΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕΝ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ;

Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ Ἑλληνορθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Ἑλληνορθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας νὰ ζητῶμεν ἀπὸ τὰ λοιπὰ Ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ τὰς Ἀδελφὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας νὰ συμφωνοῦν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα μαζί μας, ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ Ἑλληνορθόδοξοι δὲν συμφωνοῦμεν μεταξύ μας; Διαφωνοῦμεν εἰς τὸ Ἡμερολόγιον, διαφωνοῦμεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, διαφωνοῦμεν εἰς τὴν συμμετοχήν μας εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἀντιπροσωπεύσεώς μας: διὰ Κληρικῶν ἢ Λαϊκῶν Θεολόγων (ἄλλη ἀκατανόητος διάκρισις), διαφωνοῦμεν ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν σχέσεών μας μετ' ἄλλων Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὐδεμία μὴ Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία θὰ συμφωνήσῃ μεθ' ἡμῶν, ἐὰν πρωτίστως ἡμεῖς δὲν συμφωνῶμεν μεταξύ μας.

▪

ΤΟΤΕ ΜΟΝΟΝ ΘΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩΜΕΝ

Καὶ θὰ συμφωνήσωμεν μεταξύ μας, μόνον ἐὰν ἀναγνωρίσωμεν μίαν Ἀνωτάτην Κανονικὴν Ἀρχήν. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ δημιουργήσωμεν αὐτήν. Διότι ὑπάρχει. Εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία. Ἡ ὁποία μὲ μητρικὴν πράγματι στοργὴν ἀνέθρεψε τὰς θυγατέρας Ἐκκλησίας. Καὶ τὰς ἐχειραφέτησεν ὅταν ἐπέστη ὁ καιρός. Οὔτε ἐζήτησε νὰ ἐπιβάλῃ — ὡς ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία — κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνορθοδόξων Πατριαρχείων, ὅταν τὸ Βυζαντινὸν Κράτος παρεῖχεν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅλας τὰς πρὸς τοῦτο κοσμικὰς δυνατότητας. Οὔτε ὅταν ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία παρεῖχε — κατὰ βουλὴν καὶ τοῦτο τῆς Θείας Προνοίας — ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς λοιπῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχείων: Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τὸν δὲ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀπεκάλει «Πατριάρχην τῶν Ρωμηῶν», καὶ Αὐτὸν μόνον ἀνεγνώριζεν ὡς Ἀνώτατον Πνευματικὸν Ἀρχηγὸν ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων.

▪

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὸ συμφέρον τῶν ἐπὶ μέρους Ἑλληνορθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπιβάλλει νὰ συμφωνοῦν ἐπὶ τῶν Πανορθοδόξων καὶ Παγχριστιανικῶν ζητημάτων πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Αὐτὸ τὸ μαρτυρεῖ ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. Μόνον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ συμφωνῶμεν μεταξύ μας. Καὶ θὰ δυνάμεθα νὰ ζητῶμεν ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι συμφωνοῦν μαζί μας. Ἄλλως, δὲν θὰ ἔχωμεν ὁμοφωνίαν. Οὔτε προσανατολισμόν. Οὔτε «γραμμὴν πλεύσεως» τῆς νοητῆς νηὸς τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ διαφωνοῦντες, θὰ διαψεύδωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους. Καὶ θὰ προκαλῶμεν, δικαίως, τὴν ἀπάντησιν τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοδόξων, Ἐκκλησιῶν εἰς πᾶσαν ἔκκλησίν μας περὶ συνεργασίας καὶ προσεγγίσεως: «Συμφωνήσατε, πρῶτον, μεταξύ σας». Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ζωήν της, καὶ τὸ πραγματικὸν συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ γνώμη τῶν Ἐκκλησιῶν μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΝΣΗΜΑ (SEALS) ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ Ν. Υ. ἐξεδόθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ **ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥ** καὶ τῶν τροφίμων αὐτοῦ Ἑλληνορθοδόξων Πρωτοπόρων. Δεχθῆτε τα εὐχαρίστως καὶ ἀποστείλατε ὅ,τι προαιρεῖσθε εἰς τὸ Ἵδρυμα.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ, Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ, ἀναμένουν τὸν Χριστουγεννιάτικον χαιρετισμόν σας. Ἀνταποκριθῆτε εἰς κάθε ἔκκλησίν των.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΟΥ: Δάνεισε εἰς τὸν Θεόν. Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανείζει Θεῷ. Θὰ λάβῃς τόκον ἀσυγκρίτως πολυτιμότερον: Τὴν σωτηρίαν σου!

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΚΤΥΠΑ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΣΟΥ μὲ τὸ χέρι ἑνὸς πτωχοῦ, ἑνὸς δυστυχισμένου ἀδελφοῦ μας, ποὺ ζητᾷ τὴ βοήθειά σου. Δὲν πρέπει νὰ Τοῦ τὴν ἀρνηθῇς.

The Church and the Community: Its Role in Rearing Youth --- I

By PETER N. CHUMBRIS

The late Archbishop Michael was greatly interested in juvenile delinquency and wrote on this subject in the "Orthodox Observer" of May, 1958. The present article on this same vital subject, which will be printed in two parts in the "Orthodox Observer," was originally delivered as an address by Mr. Chumbris before the Greek Orthodox Youth of America at the Saint Nicholas Church in Newark, N. J., on May 4, 1958, and was also introduced into the "Congressional Record" of May 7, 1958, by Senator William Langer of North Dakota.

Mr. Chumbris is Counsel for the Minority of the United States Senate Antitrust and Monopoly Subcommittee, and former Counsel for the United States Juvenile Delinquency Subcommittee. He is a former member of the Clergy-Laity Council of the Greek Archdiocese.

The text of the first installment follows:

BISHOP EZEKIEL of the Chicago Diocese of the Greek Orthodox Church of America, in his appearance before the United States Senate Juvenile Delinquency Subcommittee in 1956, stated:

"I would like to point out the importance of religious convictions and of faith in God to all our citizens. The older ones — and the younger ones — if the older person is not well orientated, if he doesn't have a good philosophy on life, if he doesn't have the principles and faith in a Supreme Authority, in God, then he is not able to guide a child. . . . I would like to urge all people concerned to a missionary work throughout the country for the revival of religious faith and principles and ideals. Also, it is not enough to teach a child.

"Morality cannot be followed without an example. You live the American way of life and the Christian way of life, the religious way of life only if you see it lived in others and in your elders whom you respect."

At the outset, it would do well to state that the juvenile delinquency problem in the United States is considered the No. 1 social problem. It is most complex and there are many facets of delinquency. The correction of one facet alone will not solve the whole problem.

The Senate Subcommittee to Investigate Juvenile Delinquency which has been holding hearings throughout the United States since the fall of 1953, has written volumes upon volumes of reports on what might be termed the causes and cures of juvenile delinquency. To give you a picture of the extensiveness of this problem, I will refer briefly to the significant subjects covered in our hearings:

1. The lack of sufficient expert personnel and facilities to cope with the child that has delinquent tendencies or has reached the state of being a juvenile delinquent or a youthful criminal.

2. Even where there are trained workers and proper facilities, there is a lack of coordination, guidance, and accountability by a central administrative body. State and city youth commissions, if properly operated, could appreciably correct this. Included in this category are mental hygiene services in schools, proper detention, correctional institutions, juvenile courts, juvenile police, probation, psychiatric, and family and youth guidance facilities in a given community.

3. The impact of narcotics, liquor or indecent literature on juveniles.

4. The impact of crime and horror comics, crime television shows, and crime movies on youth.

5. Runaway fathers who abandon and fail to support their children.

6. Students dropping out of school and are unable to obtain employment.

7. Slum areas and antisocial conditions that have tendencies to lead youth to delinquency.

8. Youth gangs especially in highly populated areas.

9. Lack of recreational and community centers for youth.

10. Overcrowded classroom conditions and lack of other educational facilities for the youth. Handling of delinquent and incorrigible students in our public schools.

11. Lack of proper welfare and health services for certain youths and their families.

12. Lack of proper religious training in the home and in the community.

13. Lack of parental responsibilities and discipline.

14. Parents who are not qualified to cope with the delinquent propensities of certain youths, and who need professional guidance.

15. Black market in baby adoptions.

(Continued on page 355)

The Guide for the Christian of the Greek Orthodox Church in America --- VIII

By His Eminence ARCHBISHOP MICHAEL

The first seven installments of this treatise, which was written especially for "The Orthodox Observer" by the late Archbishop Michael, and which was translated into English by Mrs. Artemis Emmanuel of the Faculty of St. Basil's Academy and by Mr. Arthur Dore, Public Relations Director of the Greek Archdiocese, consisted of the Introduction, followed by the Holy Clergy and Vestments, the Seven Sacraments, and Memorial Services. This month, the text continues the differentiation between the doctrines of the Eastern Orthodox and other Christian Churches, begun in the last issue, with the subjects of Redemption, and the One, Holy, Catholic and Apostolic Church.

Redemption

IN accordance with the teachings of the Orthodox Church, the Only Mediator between us and God is our Lord Jesus Christ. We are saved through our Only Mediator and Redeemer, the Savior Jesus. Our salvation is the outcome of our faith in Jesus Christ, and to be genuine and valid, this faith must be accompanied by good deeds. Our good deeds cannot save us by themselves, but they are vital as the natural and necessary outcome of faith, which is in our Redeemer and is our saving Grace. Faith is a gift of God, and we become worthy of this gift thanks to the Incarnation, Passion, Death and Resurrection of Jesus Christ. Whatever good we possess is due to the Grace of God in Jesus Christ, which we too can secure only by our living faith, expressed in the good deeds of our everyday and inner life.

The Roman Catholic Church, as long as it was joined to the One, Holy, Catholic, Apostolic, Orthodox Church, held the same view of redemption that we do. After its separation from Orthodoxy, however, Roman Catholicism has held anti-Orthodox views on redemption, the main points of which are as follows:

a) In accordance with the Roman Catholic Church, good deeds have a capital importance for our salvation. Our salvation, therefore, depends more upon our personal initiative than upon the grace of God, which is accorded us automatically because of the death of Jesus Christ. They believe that "while we were yet sinners, Christ died for us" (Romans 5:8).

b) The Roman Catholic Church contends that the saints have a surplus of good deeds, which constitute a treasure at the disposition of the Pope, who may accordingly manage and dispose of these deeds to either the living or the dead, consistent with existing needs and circumstances, by granting the so-called "indulgences." This institution of "indulgences" is contrary to the Bible and the Holy Tradition. It presents salvation through Jesus Christ as imperfect and deficient, and makes the saints appear as justified and saved by their deeds only, and not by the grace of God, since they have received grace merely because of the death of our Saviour Jesus Christ.

The Church of England and the Episcopalian Church agree with the Orthodox Church with respect to redemption and justification, as is manifest in the Anglican Articles of Religion. In this respect, the Protestants have also followed an opposite line to that of the Roman Catholic Church. The Protestants insist that salvation is attained through faith. But if we study their teachings thoroughly, we will reach the conclusion that by faith they mean the faith made evident in worthy deeds, and not necessarily the faith of inner spiritualism. The Protestant view of redemption stresses salvation through faith, one suspects, more in opposition to the erroneous doctrines of the Roman Catholic Church, than in agreement with the more spiritual teachings on this subject of Orthodoxy.

The One, Holy, Catholic and Apostolic Church

For us the Orthodox the Church is *One.* As such, it is constituted of communicants who confess to one and the same faith. It is *Holy* because holy are the means by which it pursues the realization of its mission. It is *Catholic* because its true mission is to include everyone, regardless of race, color or previous creed, who believes in its teachings; and also because it promulgates the genuine truth which was revealed by our Saviour Jesus Christ. Finally, it is *Apostolic* because its precepts derive directly from the teachings of the Apostles, whose spiritual successors, in direct apostolic descent, are the Bishops of the Church.

The Church is governed by the Bishops, who were personally appointed by Jesus Christ Himself when our Saviour said to His Disciples, and through them to their successors the Bishops:

THE CHURCH AND THE COMMUNITY

(Continued from page 353)

Let us now look to the role of the church and the community in controlling juvenile delinquency. It has been apparent for some time that the mere spending of money or the existence in a community of adequate, although mutually exclusive, services dealing with juveniles does not necessarily mean that a complete and satisfactory job is being done. Therefore, it has been suggested that because of the obvious diffusion of authority among these types of services — public and private — it has become necessary for many cities to develop a plan whereby the activities of all of them can be fruitfully coordinated.

In several cities and States throughout the United States, there have been established effective commissions on youth which have brought together all agencies (both public and private) who are interested in youth, for the purpose of coordinating their efforts for a most effective plan in the proper development of our youth in a given community. In a plan of a city or a State commission on youth there should be a church panel. The suggested plan calls for Protestant, Catholic, Jewish, and Eastern Orthodox to be members of that panel and preferably a minister, a priest, a rabbi, and a reverend father to be included.

1. The responsibilities of the church panel would be to study and act in the referral of juvenile delinquents to the care of religious leaders of the church of their choice.

2. There should be increased use of church buildings particularly in underprivilegd neighborhoods. This is most important, since in many congested neighborhoods, there are no playgrounds or community centers available to the youth, and those churches that have gymnasiums or ground facilities, that can be used by the juveniles in that particular area, can do very much to build the morale and character of the youth of that area by throwing their facilities open to the youth of all religious faiths.

3. Increased use of expert recreational leadership in social agencies and public schools for the training of church leadership for this task. We have learned from expert testimony in our hearings that the church leaders in charge of youth activities must be well trained and well qualified to guide youth; otherwise, the most effective part of the program will be lost.

4. That church groups should within their own church attempt to provide sufficient programing on a full-time basis that this may reach all of the youths of the community, irrespective of age or sex. And further, that the church should make every effort to reach those persons of their respective faiths and denominations who are not active and churchgoing members.

You have heard jokingly that a juvenile delinquent will often quote "I would rather be found dead than caught in a church recreational center or community center." It is up to the churches to be certain that they reach this type of a juvenile delinquent. Statistics show that 87 per cent of the youth entrusted to the Churches are corrected.

(To be continued)

"... All power is given unto me in heaven and in earth. Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost: Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you always, even unto the end of the world." (St. Matthew 28:18-20)

It is in accordance with this unequivocal directive of Jesus Christ that the Bishops who met in the Ecumenical Councils ruled authoritatively on all matters, both dogmatic and moral, pertaining to the Church. Similarly, authoritative are the local Councils of the Church, which have been approved and ratified by the Ecumenical Councils.

Our Church recognizes the Seven Ecumenical Councils of Nicaea (325), Constantinople (381), Ephesus (431), Chalcedon (451), Constantinople (553), Constantinople (680), and Nicaea (787).

Except for the Seven Ecumenical Councils listed above, no other council officially represents the One, Holy, Catholic and Apostolic Church, which in that time, before the schism between the East and the West, was united and undivided. Thus all other councils are called not Ecumenical but local, of which only ten have been approved and ratified by the Ecumenical Councils.

(To be continued)

ΜΑΣ ΟΜΙΛΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ μὲ τὸ στόμα ἑνὸς δυστυχισμένου ἀδελφοῦ μας: «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ. Μέσα στὰ ζεστὰ σπίτια μας, ἂς θυμηθοῦμε καὶ τοὺς τρέμοντας ἀπὸ τὸ ψύχος ἀδελφούς μας. Στείλατε ἐνδύματα κ.λ.π. Greek Home for the Aged, 3 Lehman Terrace, Yonkers, N. Y.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοί μας συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ λήγει ἢ ἔληξεν ἤδη, νὰ ἀνανεώσουν αὐτήν: Δι' 1 ἔτος $4. Διὰ 2 ἔτη $7. Διὰ 3 ἔτη $10. Γράψατε:

THE ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Archbishop Michael's Last Christmas Prayer

LAST YEAR, at the invitation of the White House, the late Archbishop Michael composed the Christmas Pageant of Peace Prayer for the occasion of the lighting of the National Community Christmas Tree by President Eisenhower in President's Park in Washington. This prayer, which illness prevented Archbishop Michael from delivering in person, but which was read at the ceremonies by Bishop Athenagoras of Boston, is reprinted here, in memory of our beloved late Archbishop, for the spiritual and moral edification of our Greek Orthodox Christians:

> Glory be to God in the highest and on earth peace, goodwill towards man "for unto us a child is born, unto us a son is given; and . . . His name shall be called wonderful, counsellor, the mighty God, the everlasting Father, the Prince of Peace." We praise Thee, we bless Thee, we glorify Thee, O Lord and Heavenly Father, Who because of Thy mercy towards the human race didst send Thine only begotten Son, that He might take upon Himself our flesh and dwell amongst us and grant unto us that inward peace He alone can bestow. We give thanks unto Thee, Father Almighty, that the leadership of our nation desires earnestly and works sincerely for the peace that passeth all understanding, promised by Thy Son Jesus Christ our Lord Who said:: "Peace I leave with you, my peace I give unto you; not as the world giveth, give I unto you . . . that in me you might have peace." Inspire through Thy Holy Spirit the leaders of all peoples to pursue that lasting peace, which alone is safe and secure. And grant, O Lord, that all the nations of the world may be joined together into one united family under Thy Fatherhood. May the same mind be in us which was also in Christ Jesus, that is, His divine humility, that we may be influenced by the act of this inexpressible obedience in such a way that we may be full of loyalty and willingness to make every sacrifice for our beloved God-fearing country. Yea, O Lord, we candidly confess, we fully realize that our earthly life is beset with every fear and anxiety and is deprived of every meaning and purpose without faith in Him Who came to bring God to man, and man to God. Renew then, O Lord, day by day, all of us through Thy Holy Spirit so that He Who was born to be the Peace and the Saviour of the world may be also the author of our divine rebirth; and that the peace and the joy and the light which are the blessed fruits of the Incarnation of Thy Son may be seen in our daily lives throughout the coming year, through Jesus Christ our Lord. Amen.

The fervent prayer quoted above strikingly reflects the pious concern and the deep anxiety, as well as the abiding hope in the name of Jesus Christ, that Archbishop Michael had for a humanity beset with problems and fears that temporal measures alone cannot resolve, but which require, as well, spiritual solace and strength from the example of Jesus Christ for solution or alleviation.

Christmas, which commemorates the birth of our Saviour Who brought new courage and expectation to a world that was rife with despair and corruption, is indeed an everlasting symbol of hope for humanity. But hope in itself is not sufficient to overcome the relentless forces of present day materialism and totalitarianism which, with well-organized efficiency are increasingly threatening our modern world with even more devastating effect than the forces of evil wrought in the days of Christ's birth. In addition to hope, we must have an acute awareness of the threats that beset our times and a militant will to combat them in the name of all that Christianity stands for. And it was these very qualities that characterized Archbishop Michael, as is so well expressed in the exceptional tribute paid to him on July 14, 1958, the day of his death, in the Congress of the United States by Representative Edward P. Boland of Massachusetts in these words:

> "Never retreating from a major problem, he came to grips with materialistic philosophies, the fundamental spiritual and moral weakness of our era. With untiring energy, he relentlessly battled the advocates of materialism so that the spirit was raised to the level of dignity that it actually deserves.
>
> "The world owes him a great debt. His crusade for a proper construction of the spiritual order awakened in the world a consciousness and awareness of the spiritual values which he so effectively espoused."

Again, in this holiday season, we would do well to remember and make every effort to emulate and perpetuate our late Archbishop's endeavors and prayers, in the realms of both action and the spirit, for peace on earth and good will towards men: the hope and the reality for which our Lord Jesus Christ the Saviour was born on this earth.

ORTHODOXY AND HELLENISM

The Home for the Aged of our First Diocese will give its First Annual Benefit Ball on Sunday evening, January 11, 1959, at Manhattan Center in New York City. This worthy affair, the purpose of which is to secure financial assistance for the Home, which is the first institution of its kind for our elderly Greek pioneers in the United States, should be attended by every Greek-American in the New York area. An evening of exceptional entertainment, both classical and popular, is assured. Heading the classical program will be the famous vocal artists Elene Nicolaidou, Nicholas Mosconas and John Modinos. The popular program will feature Nick Gounaris, one of the great entertainers of our time, and many other well-known stars. The leading Greek-American orchestra leaders of Metropolitan New York will provide the music.

Our Greek-Americans who have not yet visited the Home for the Aged at the beautiful site of 3 Lehman Place in Yonkers, just beyond the New York City line, should make it a special point to see for themselves its unique location and facilities. Their visit to the Home will be a revelation to them. They will see a wonderful newly furnished and appointed institution, with spacious recreation rooms and halls; with a modernly equipped and managed kitchen, storeroom, and laundry; with attractive bedrooms decorated in varying color schemes; with provisions for a chapel, medical care and all modern conveniences. Truly, all those who have worked so devotedly and unselfishly to make it possible for our old people at the Home to enjoy the twilight of their years in a wonderfully congenial Greek atmosphere, enhanced by all the modern comforts of life, deserve the wholehearted thanks of all of us.

The least that we can do in return is to make sure that we and all our friends attend the First Annual Ball of The Home on January 11, and thereafter extend all possible financial support to this wonderful institution, of which we should all be proud.

▪

This Christmas season, the Columbia Broadcasting System will broadcast two coast-to-coast Yuletide programs that should stir the interest of all our Greek Orthodox Americans.

The first, on radio, will be a special CBS Christmas program, the details of which have not yet been completed, featuring the liturgical music of our Christmas service by a Greek Orthodox Choir. This broadcast will take place on Christmas Eve, December 24, from 11:00 to 11:15 P.M. Eastern Standard Time.

The second, on television, will present a Greek Orthodox nativity play, by Nicholas Andromedas, on the "Lamp Unto My Feet" program of CBC, to be given on Sunday, January 11, from 10:00 to 10:30 A.M. Eastern Standard Time. Mr. Andromedas is the author of the very successful Easter play that was televised over this same program in 1957.

All our Greek Orthodox are urged to tune in on these two nationally broadcast programs, and thereafter to telephone, telegraph or write their approval and appreciation to the Columbia Broadcasting System, 485 Madison Avenue, New York, N. Y.

▪

In the November issue of "The Orthodox Observer" there appeared the Greek text of an article entitled "The Great American Universities and the Greek Americans" by Professor Philip Emmanuel, Director of Education and Greek Letters of the Greek Archdiocese, who is currently also teaching a course in modern Greek culture at Columbia University.

Professor Emmanuel stresses the eternal values of Hellenic ideology and culture, which through the ages have motivated the formulation and progress of Western culture in every aspect of intellectual, aesthetic and scientific endeavor, and he points out the necessity of maintaining and furthering the basic Greek ideals, especially in our institutions of higher learning.

All Greek-American students, he writes, have a special responsibility to perpetuate the Hellenic traditions, and this they may do by considering it their duty, as well as their privilege, to enroll in and support in every way possible the various courses in the Greek language and culture that are included by our colleges and schools today, such as those offered at Columbia University, which includes the literature of modern Greece in its curriculum.

Such study and support of the Greek traditions by our own people in the United States, Professor Emmanuel concludes, could be the prelude to an organized program by Greek-Americans similar to that undertaken by other ethnic groups in this country, to further a deeper understanding of our priceless cultural heritage.

The outline of a program of this kind, sponsored by the Greek-Americans of the United States, was printed in "The Orthodox Observer" of July, 1958. This was in an article written especially for this periodical by Dr. Morton Smith, Professor of History at Columbia University, entitled "Hebrew — Why Not Greek?"

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας (1ης Νοεμβρ., 1948) τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ἀπηύθυνε τῇ 27ῃ Ὀκτωβρίου πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίαν καὶ Ὁμογένειαν τὸ κάτωθι Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα:

«ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ἐλέῳ Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κων)πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Νύσσης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γερμανέ, ἡμέτερε Πατριαρχικὲ Ἐπίτροπε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλίᾳ καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Βαδίζοντες, σὺν Θεῷ, πρὸς τὸ τέλος δεκαετίας, ἀφ' ἧς, τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει, κληθέντες ἐπὶ τὸν Πάνσεπτον τοῦτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, παρεδώκαμεν τὴν αὐτόθι ταπεινὴν ἡμῶν διακονίαν, ἐντονώτερον φέρομεν τὴν σκέψιν ἡμῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ προσφιλὲς πλήρωμα τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἰδιαζόντως δὲ πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους συνεργάτας ἡμῶν, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ὁποίων τυγχάνει ἡ ὑμετέρα λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ Θεοφιλία.

Δοξάζομεν τὸν Ὕψιστον, ὅτι ηὐδόκησεν, ἐν τῇ πολλῇ Αὐτοῦ ἀγαθότητι, νὰ διατηρήσῃ ἡμᾶς μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, καί, εὐχαριστίας Αὐτῷ ἀναπέμποντες, ὅτι ἐχαρίσατο ὑμᾶς ἡμῖν καὶ τῇ Ἱεραρχίᾳ ἕως σήμερον, ἐκφράζομεν ὑμῖν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος ἐπιδαψιλεύῃ ὑμῖν ὑγείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

1958, Ὀκτωβρίου 27.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

Προαγωγαὶ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας τῇ 14 Ὀκτωβρίου ὠνόμασε τὸν Τριτεύοντα τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων Πανοσιολογ. κ. Ἀγάπιον, Δευτερεύοντα. Προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἡ Ἱ. Σύνοδος προήγαγεν εἰς Κωδικογράφον αὐτῆς τὸν Πανοσιολ. Διάκονον τῆς Σειρᾶς κ. Εὐάγγελον Γαλάνην, τοῦ Κωδικογράφου Πανοσιολ. κ. Γαβριὴλ προαχθέντος ἤδη εἰς Ὑπογραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου. Προτάσει τῆς Ἐφορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, Γραμματεὺς αὐτῆς διωρίσθη ὁ ἐπιμελητὴς τῆς Σχολῆς Πανοσιολ. κ. Κωνστ. Χαρισιάδης.

Συγχαίρομεν θερμῶς τοὺς ἱκανοὺς καὶ ζηλωτὰς τούτους Κληρικούς.

Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς, τῇ 21ῃ Ὀκτωβρ. 1958, ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Β. καὶ Ν. Παλαιοκαθολικῶν καὶ τῆς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας αὐτῶν περὶ στενωτέρας προσεγγίσεως πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς αὐτήν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων καὶ Παγχριστιανικῶν Συνεδρίων Συνοδικὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς μελέτην καὶ εἰσήγησιν.

Μνημόσυνον

Συνοδικῇ ἀποφάσει, τὴν Κυριακήν, 2αν Νοεμβρίου, ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐτελέσθη Μνημόσυνον πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ 1950-1958 ἀποθιωσάντων ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

Μαθηταὶ καὶ Σχολεῖα

Κατ' ἐπίσημον Στατιστικήν, κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1957-1958 εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐλειτούργησαν: 2 Νηπιαγωγεῖα μὲ 72 νήπια, 44 Ἀστικαὶ Σχολαὶ μὲ 216 διδάσκοντας καὶ 5.444 διδασκομένους, καὶ 5 Γυμνάσια μὲ 61 Καθηγητὰς καὶ 1.468 διδασκομένους, καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης μὲ 24 Καθηγητὰς καὶ 81 Ἱεροσπουδαστάς. Ἐν ὅλῳ 52 Ἐκπαιδευτήρια, μὲ 301 ἐκπαιδευτικοὺς καὶ 7,065 μαθητάς, καὶ μαθητρίας καὶ ἱεροσπουδαστάς. Παρατηρεῖται, ἔστω καὶ μικρὰ ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ σημαντικὴ λόγῳ τῶν δυσμενῶν περιστάσεων, αὔξησις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἦτο κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη: 1955-56: 6.773, 1956-57: 7.061 καὶ 1957-58: 7.065. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ σύνολον ἐφέτος θὰ ἀνέλθῃ. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ 1 Ἀστικὴ Σχολὴ ἐν Τενέδῳ καὶ 6 Ἀστικαὶ καὶ 1 Ἡμιγυμνάσιον ἐν Ἰμβρῳ, ἅπαντα 8, μὲ 50 περίπου ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἄνω τῶν 1.000 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Οὕτως ἔχομεν ἄνω τῶν 350 ἐκπαιδευτικῶν εἰς 60 Σχολὰς μὲ μαθητὰς ἄνω τῶν 8.000!

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Δοθεῖσαι εἰς τὸν Τύπον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Χριστοφόρου καὶ δημοσιευθεῖσαι πληροφορίαι, ἀναφέρουν ὅτι βαθμηδὸν ἐξαπλοῦται περισσότερον ἡ Ὀρθοδοξία ἐν Ἀφρικῇ, οἱ ἰθαγενεῖς τῆς ὁποίας εἶναι εἰδωλολάτραι, ὅσοι δὲν προσεχώρησαν εἴς τινα Χριστιανικὴν Ὁμολογίαν ἢ εἰς τὸν Μωαμεθανισμόν.

Συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ Μακ. Πατριάρχου, «δέκα χιλιάδες ἀτόμων ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Μάου-Μάου ἠσπάσθησαν τὴν Ὀρθοδοξίαν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἑλληνολάτρης βασιλεὺς τῆς Καμπάλα ἠσπάσθη αὐτὴν καὶ ἱδρύει Ἑλληνορθόδοξα σχολεῖα. Καὶ παρὰ τὴν πείσμονα ἀντίδρασιν τῶν ἄλλων Ὁμολογιῶν, Ὀρθόδοξοι παροικίαι, ναοὶ καὶ πρεσβυτέρια ἐδημιουργήθησαν ἤδη εἰς Ἀμπιτζάν, Ντακάρ, Παγκύ, Φὸρ Λαμῆ, Ὀλγκάντα καὶ ἀλλαχοῦ». Εἰς τὴν προσέγγισιν ἐξ ἄλλου τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν, τὰ μέγιστα θὰ συντελέσουν καὶ οἱ ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἀποφοιτῶντες Αἰθίοπες Ἱεροσπουδασταί.

▸ Ἐκφράζονται ἐλπίδες ὅτι, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων, θὰ ἀποκατασταθοῦν πλήρως αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Χριστοφόρου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου, καὶ τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας ἀφ' ἑτέρου.

Ἐκκλησία Ἀντιοχείας

Μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, Μακαριωτάτου κ.κ. Θεοδοσίου, ἡ ἀδελφὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Ἀντιοχείας ἀπέκτησε

ὸν ἐπάξιον Προκαθήμενον, ὅστις μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ Ἀποστολικοῦ τούτου Θρόνου, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι οὔτε ὀλίγα οὔτε εὐκαταφρόνητα. Ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων εἶναι καὶ ἡ συγκράτησις τῆς ἑνότητος τῆς Ἀντιοχειανῆς Ἐκκλησίας, ἀπειλουμένης ἀπὸ τὴν εὐλογοφανῆ ἐπιθυμίαν τῶν Μητροπόλεων τοῦ Λιβάνου νὰ ἀποτελέσουν αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν ἢ ἀνεξάρτητον Λιβανικὸν Πατριαρχεῖον, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν Ἱ. Κανόνα: «τὰ τῆς Ἐκκλησίας εἴωθε συμβαδίζειν τῇ Πολιτείᾳ». Ἀλλ' ἐνῷ τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἀντιοχειανῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλουν πολιτικοὶ μᾶλλον λόγοι, ἢ καὶ ἀνθρώπινοι φιλοδοξίαι, τὸ συμφέρον πασῶν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας ἐπιβάλλει τὴν διατήρησιν τῆς ἑνότητος, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ συνεχισθῇ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ αἴγλη τοῦ παλαιφάτου τούτου Πατριαρχείου. Ἄλλως, κατὰ τὴν λογικὴν τῶν ἐν Λιβάνῳ, θὰ ἔπρεπεν ὁ διαμελισμὸς οὗτος νὰ ἔχῃ γίνῃ πρό τινων ἐτῶν, καὶ νὰ ὑπάρχῃ Ἀντιοχειανὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἕδρα τοῦ Πατριαρχείου νὰ μὴ εἶναι ἡ Δαμασκὸς τῆς Συρίας, ἀλλ' ἡ Ἀντιόχεια, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἀπό τινων ἐτῶν ἔχει μεταβιβασθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν.

▪

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων

Ἰδιαιτέρως τώρα, μὲ τὰς Ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία στρέφονται πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, προσανατολίζονται νοητῶς πρὸς τὸν Ἀστέρα ποὺ ὡδήγησε τότε τοὺς Μάγους, καὶ ὁδηγεῖ συνεχῶς τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὸ Σπήλαιον τῆς ταπεινότητος, ὅπου ἐνηνθρώπησεν ὁ Θεός, καὶ ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. Στρέφομεν τὴν ψυχήν μας πρὸς τὴν Ἁγίαν Βηθλεὲμ καὶ τὴν Ναζαρέτ, πρὸς τὸν Ἰορδάνην, πρὸς ὅλα τὰ Σεπτὰ Προσκυνήματα τῆς Πίστεως ἡμῶν. Καὶ συγχρόνως πρὸς τὸ Σεπτὸν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ τὴν παλαίφατον Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, τὴν αἰωνόβιον θεματοφύλακα τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων. Ποὺ ἠγωνίσθη ἐπὶ αἰῶνας καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνίζεται ἐρρωμένως διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ δικαιώματά μας ἐπ' αὐτῶν, ποὺ κινδυνεύουν σήμερον ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν χρόνον — ὡς ὁ δέσμιος τοῦ Ἀγγλικοῦ ἱκριώματος Πάνσεπτος Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως — ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικήν, πολλάκις δὲ καὶ ἔνοπλον διαμάχην τῶν κυριάρχων Κρατῶν τῶν Ἁγίων Τόπων, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τὴν βουλιμίαν ἀλλοδόξων ποὺ ἐποφθαλμιοῦν ὅσα οἱ αἰῶνες καὶ οἱ ἀλλόθρησκοι κατακτηταὶ ἐσεβάσθησαν καὶ κατωχύρωσαν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἡ διαρροὴ ἐξ ἄλλου καὶ ἡ διὰ τοῦ θανάτου ἀραίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος εἶναι πολὺ θλιβερά. Πρό τινος καιροῦ ἀκόμη πρὸς ἐπάνδρωσιν ἐζήτει δύο θεολόγους κληρικούς, διὰ νὰ καθέξουν βεβαίως ἀναλόγους θέσεις, καὶ δὲν παρουσιάσθησαν οὔτε αὐτοὶ οἱ δύο ἀπὸ ὅλον τὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον. Εἴθε ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ διαφυλάττῃ ἀσφαλῆ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Του.

▪

Ἐκκλησία Ρωσσίας

Καὶ ὁ προσφάτως ἐπισκεφθεὶς τὴν Ρωσσίαν κ. Α. Στήβενσον, Δημοκρατικὸς ὑποψήφιος διὰ τὴν Προεδρίαν, καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοὶ καὶ Εὐρωπαῖοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, δὲν παραλείπουν νὰ τονίσουν εἰς τὰς ἐκθέσεις των τὴν ἀναγεννωμένην καὶ συνεχῶς αὐξουσαν θρησκευτικότητα τοῦ Ρωσσικοῦ Λαοῦ. Ὁ Ὀρθόδοξος Ρῶσσος προτιμᾷ νὰ θεωρῆται «δευτέρας τάξεως» πολίτης καὶ νὰ λατρεύῃ τὸν Χριστόν, ὑφιστάμενος, ἐμμέσως, ὅλας τὰς καταπιεστικὰς συνεπείας τῆς θρησκευτικότητός του, παρὰ νὰ εἶναι «πρώτης τάξεως» πολίτης καὶ εὐνοούμενος τοῦ ἀθέου Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ἐσχάτως καὶ Πανεπιστήμιον Ἀθεΐας εἰς τὸ Ἀσκαμπάντ τοῦ Τουρκεστάν. Ἡ παρατηρουμένη σήμερον ἀνοχὴ τῆς Θρησκείας ὑπὸ τοῦ Κράτους, μόνον ὡς ἀδυναμία του πρὸς συνέχισιν τοῦ ματαίου ἀγῶνος του καὶ συγκράτησιν τῆς κοχλαζούσης θρησκευτικότητος τοῦ Ρωσσικοῦ Λαοῦ δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ.

▪

Ἐκκλησίαι Βαλκανίων

Ὀπίσω ἀπὸ τὸ Παραπέτασμα, καὶ κάτω ἀπὸ τὴν «μπόταν» τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἀναθάλλει μία ζωτικοτάτη θρησκευτικότης, τὴν ὁποίαν, κατ' ἀνάγκην, ἀνέχονται οἱ κρατοῦντες

Εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία συντηρεῖ Θεολογικὰς καὶ Ἱερατικὰς Σχολάς, Μοναστήρια μὲ καθημερινῶς αὐξάνοντα ἀριθμὸν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ Ἐργοστάσια Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν καὶ Ἱερῶν σκευῶν, θαυμασίων, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ ὅσα ἀπέστειλε καὶ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ τὴν τραγικὴν 6ην Σεπτεμβρίου, 1955.

Εἰς τὴν Σερβίαν, ὁ Μακ. Πατριάρχης Γερμανὸς δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος ἐνισχυομένην καὶ αὐτοπρόβλητον «Μακεδονικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν», ἀναμένεται δὲ ὅτι θὰ λάβῃ καὶ πειθαρχικὰ μέτρα κατὰ τοῦ ἐγγάμου Ἐπισκόπου αὐτῆς Δοσιθέου.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν — παρὰ τὴν ἀντικανονικὴν αὐτοανακήρυξιν αὐτῆς εἰς «Πατριαρχεῖον» — πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι παρατηρεῖται ἔντονος θρησκευτικὴ ζωὴ καὶ δρᾶσις, καὶ φανερὰ κατακραυγὴ κατὰ τοῦ ἀθεϊστικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος.

Καὶ μόνον εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγνοῆται ἡ τύχη τοῦ ὑπὸ τῶν Κομμουνιστικῶν Ἀρχῶν ἀπαχθέντος Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Τυράννων κ. Χριστοφόρου, ὅστις ἀγνοεῖται ἐὰν εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, ἂν καὶ κάποτε διεδόθη, χωρὶς νὰ ἐπιβεβαιωθῇ, ὅτι ἐθεάθη εἰς τὰ Τύραννα.

▪

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Μετὰ πάροδον 21 ἐτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων, σιωπηρῶς, εἶχε καταργηθῇ ἡ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων προβλεπομένη κατὰ τριετίαν — ἂν μὴ κατ' ἔτος — σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Θεοκλήτου, καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν Αὐτοῦ συνῆλθεν αὕτη εἰς τὴν 13ην Σύνοδον αὐτῆς ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῇ 1ῃ Νοεμβρίου 1958. Παρίσταντο 59 Σεβ. Μητροπολῖται, 4 δὲ ἕδραι Μητροπολιτῶν εἶναι εἰσέτι κεναί. Παρέστησαν: ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος καὶ 3 Θεολόγοι Καθηγηταί. Τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἀπησχόλησαν, μεταξὺ πολλῶν καὶ σπουδαίων ἄλλων ζητημάτων, καὶ τὰ ἑξῆς: Ἡ μόρφωσις τοῦ Κλήρου, ἡ οἰκονομική του ἐνίσχυσις, ἡ πνευματικὴ ζωὴ καὶ δρᾶσις τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Μοναχικὸς βίος, ἡ περιουσία τῶν Μοναχῶν, ὁ τέταρτος γάμος, τὸ ἀμετάθετον τῶν Ἐπισκόπων, ὁ θεσμὸς τῶν Ἱεροκηρύκων, ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος, καὶ τὸ Παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα. Ὁ Μακαρ. Πρόεδρος ἐτόνισεν ὅτι, ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου «ἐργάζεται τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον στρέφομεν τὴν σκέψιν μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ». Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ Παλαιοημερολογιτικόν, ἐτόνισεν ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ θεραπεύσῃ διὰ τῶν κανονικῶν Ἱερέων αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς Να-

οὺς αὐτῆς καὶ κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον τὰς ἀνάγκας τῶν πιστῶν. Παρὰ τὴν συγκατάβασιν ὅμως ταύτην, ἐσχηματίσθη ψευδοσύνοδος — ἐκ τῶν καθῃρημένων κληρικῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων χειροτονηθέντων ψευδοεπισκόπων — ταράττουσα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπειλοῦσα τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἑνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ». Τὴν Ἱεραρχίαν ἀπησχόλησαν ἐπίσης τὰ θέματα: περὶ τῆς Παιδείας τοῦ Ἔθνους, τῶν σχέσεων πρὸς τὰς Ὁμοδόξους καὶ τὰς Ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας, καὶ τῶν παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς δρωσῶν ξένων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν. Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Καραμανλῆς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, πιστεύουσα εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκτιμῶσα τὴν συμβολὴν αὐτῆς δι' ἓν καλλίτερον μέλλον, θὰ παράσχῃ ὅλα τὰ μέσα ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν προώθησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

▸ Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ ἐν Σκιάθῳ οἰκία τοῦ μεγάλου Ἕλληνος καὶ Ὀρθοδόξου διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη μετεβλήθη εἰς μουσεῖον αὐτοῦ.

Ὀρθόδοξος Μητρόπολις Βαρσοβίας

Ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτόν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Πολωνίας περιλαμβάνει 4 Ἐπισκοπάς: 1) Βαρσοβίας-Μπίελσκ, 2) Μπιαλστὸκ-Γκδάνσκ, 3) Λὸτζ-Πόζναν, καὶ 4) Μπρόκλοου-Σζέτζτσιν. Διοικεῖται ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων, τῆς ὁποίας Πρόεδρος εἶναι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας.

Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Φιλλανδίας

Συνεπληρώθη τὸν παρελθόντα Νοέμβριον 40ετία ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς αὐτόνομον. Τὸ γεγονὸς ἐπανηγυρίσθη, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας κ. Γερμανοῦ Ἀάθ.

Ἐκκλησία Αἰθιοπίας

Εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Κ. Δοξιάδην ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀβησσυνίας ἡ ἐκπόνησις τῶν σχεδίων τοῦ ἀνεγερθησομένου Καθεδρικοῦ Ναοῦ εἰς Ἀξώμην. Ὁ παλαιὸς εἶχε καταστραφῇ ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15ου αἰῶνος.

ΙΑ΄. Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον

Τὸ Ἐνδέκατον Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον συνῆλθεν ἐν Μονάχῳ Γερμανίας, ἀπὸ 15-20 Σεπτεμβρίου. Τὸ 9ον εἶχε συνέλθει ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ 1953, τὸ δὲ 10ον ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1955, ὀλίγας μόλις ἡμέρας μετὰ τὰ τραγικὰ Σεπτεμβριανὰ γεγονότα.

Βυζαντινὴ Τέχνη

▸ Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Βυζαντινοῦ Ἰνστιτούτου» Οὐάσιγκτων κ. Ἀντεργουντ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι «ἀνεκαλύφθη προσωπογραφία τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου (τέλη τοῦ 9ου αἰῶνος) εἰς τὸν τοῖχον τῆς βορείου πτέρυγος τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἡ ἀκριβὴς θέσις τοῦ μωσαϊκοῦ τούτου ἀπεκαλύφθη εἰς σχέδια τοῦ 1843 τῶν Ἰταλῶν ἀδελφῶν Φοσσάτι. Οὗτοι ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μετζὶντ διὰ νὰ καλύψουν τὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ χριστιανικὰ κατάλοιπα, ἐκράτησαν ὅμως λεπτομερῆ σχέδια τῶν τοιχογραφιῶν καὶ μωσαϊκῶν, τὰ ὁποῖα ἐσκέπασαν μὲ ἐπίχρισμα. Τὸ νέον εὕρημα εἶναι ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων, ὡς ἀρχαιότερον τῶν ἄλλων προσωπογραφιῶν αὐτοκρατόρων».

▸ Ἡ Ἁγία Σοφία τῆς Τραπεζοῦντος καθαρίζεται καὶ μελετᾶται ἀπὸ τὸ Ἵδρυμα Οὐῶκερ. Εἶναι ἡ ἱστορικὴ Μητρόπολις Μανουὴλ τοῦ Α΄. τῆς Δυναστείας Κομνηνῶν, αὐτοκράτορος τῆς Τραπεζοῦντος (1238-1263). Ἀποκαλύπτονται θαυμάσιαι τοιχογραφίαι, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς.

▸ Εἰς τοιχογραφίαν τοῦ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ Βυζαντινοῦ Μοναστηρίου «Γκρακάνικα», ἱδρυθέντος τὸ 1321, διεσώθη προσωπογραφία τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνος φιλοσόφου Πυθαγόρα. Ὡς γνωστόν, καὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, σώζονται εἰς τοιχογραφίας, προσωπογραφίαι τῶν μεγάλων Ἑλλήνων φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν δικαίων.

Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

Κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νέου Πάπα Ρώμης Ἰωάννου 23ου, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχαίαν τάξιν καὶ παράδοσιν, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Ἱ. Εὐαγγέλιον ἀνεγνώσθησαν καὶ Ἑλληνιστί. «Εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς ἣν ἐγράφησαν», ὡς εἶπεν ὁ ραδιοσχολιαστής. Τοῦτο δικαίως προὐξένησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς πάντας. Δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἂν ἀνεγνώσθη καὶ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ ὅπως εἶναι χαραγμένον εἰς τὰς δύο ἀρχαιοτάτας ἀργυρᾶς πλάκας, ποὺ σώζονται εἰς τὸ Βατικανόν, δηλαδὴ ἄνευ τοῦ «FILIOQUE», ἤτοι τοῦ «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ», τὰς ὁποίας φράσεις αὐθαιρέτως καὶ κακοδόξως προσέθεσε πολὺ βραδύτερον ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία.

▸ Τὴν 17ην Νοεμβρίου, ὁ Πάπας ὠνόμασεν 23 νέους Καρδιναλίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο Ἀμερικανοί, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Βοστώνης καὶ Φιλαδελφείας. Οἱ 13 εἶναι Ἰταλοί, οἱ δὲ ὑπόλοιποι 8 ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐθνικοτήτων. Τὸ Ἱ. Κογκλάβιον τῶν Καρδιναλίων ἀποτελεῖται τώρα ἐξ 75 Καρδιναλίων, ἔναντι 70, ὅσοι κατ' ἀνώτατον ὅριον ἠδύναντο νὰ εἶναι οἱ Καρδινάλιοι ἀπὸ τοῦ 1586. Ὁ Προκάτοχος Πάπας Πίος ΙΒ΄. ἐφρόνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ρώμης δὲν ἔπρεπε νὰ παραβιάσῃ τὸ ἐπὶ 372 ἔτη ἰσχύον ὅριον τῶν 70 Καρδιναλίων, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι ἄνω τῶν 75, δεδομένου ὅτι δὲν ἔχει πληρωθῇ εἰσέτι ἡ θέσις Καρδιναλίου τοῦ Σικάγου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐσχολιάσθη εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Τύπον.

Παλαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία

Ἡ αἴτησις τῶν Παλαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων Ἀμερικῆς περὶ στενωτέρας προσεγγίσεως πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διαβιβασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κον Κον Ἀθηναγόραν, μελετᾶται ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐπισκοπελιανὴ Ἐκκλησία

Εἰς τὴν ἐτησίαν Συνέλευσιν τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς, συνελθοῦσαν τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Miami, Fla., τὸν Θεοφ. Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον, προσκληθέντα ἐπισήμως, ἀντεπροσώπευσεν ὁ Αἰδ. Δημ. Μέκρας, Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς ἐν Miami Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Εἰς τὴν Ἱ. Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης εἰσήχθη ὡς ὑπότροφος τῆς Ἐπισκοπελιανῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἱερολ. Διάκονος John.

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Π.Σ.Ε. θὰ συνέλθῃ τὸν προσεχῆ Φε-

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Θεοφ. Ἐπίσκοπος Νύσσης Κος Γερμανὸς

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανός:

▸ Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου 1958 ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πανηγυρίσαντι Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, καὶ ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου, συγχαρεὶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὸν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰς προσπαθείας των ὅπως καλύτερον ἐξυπηρετοῦν τοὺς Χριστιανοὺς τῆς παροικίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας, εἰς τὸ Γραφεῖον του ἐδέχθη τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Λιάτσην καὶ τὸν Γενικὸν Πρόξενον κ. Κ. Τριανταφυλλάκον.

▸ Τὴν ἐπαύριον, ἀνελθὼν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ὑπεδέχθη τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην, τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Πριγκίπισσαν Σοφίαν τῆς Ἑλλάδος, χαιρετίσας ἀπὸ μέρους τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας, τὸ δὲ ἑσπέρας παρευρέθη καὶ ὡμίλησεν εἰς δεῖπνον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 20ετηρίδος τοῦ Ρωσσικοῦ Θεολογικοῦ Σεμιναρίου τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

▸ Τὴν 23ην ἰδίου μηνός, ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ ἐν Οὐασιγκτῶνι παρατεθὲν γεῦμα ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἀϊζενχάουερ πρὸς τιμὴν τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης.

▸ Τὴν 24ην ἰδίου μηνός, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ «ΟΧΙ», ἐδέχθη ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Α. Χάρρυμαν τὴν προκήρυξιν, τὴν ὁποίαν καὶ προσυπέγραψε μετ' αὐτοῦ.

▸ Τὴν Κυριακήν, 26ην ἰδίου μηνός, προέστη τῆς Δοξολογίας ἐν τῷ Καθεδρικῷ τῆς Νέας Ὑόρκης ψαλείσης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου καὶ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδέχθη τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, προσφωνήσας καταλλήλως.

▸ Τὴν 27ην προήδρευσε τῆς συνεδρίας τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

▸ Τὴν 28ην ἐδέχθη διαφόρους Ἐπιτροπὰς ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθυτάτης νυκτός, ἐν αἷς καὶ Ἐπιτροπὴν Παλαιοκαθολικῶν, Οὐκρανῶν καὶ Ρώσσων.

▸ Τὴν 1ην Νοεμβρίου 1958 ἐτέλεσε Μ. Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Χόντιγκτον, Νέας Ὑόρκης, καὶ ὡμίλησε, μετὰ ταῦτα δὲ παρευρέθη εἰς συγκέντρωσιν τῶν Κυριῶν τῆς Φιλοπτώχου καὶ ὡμίλησε δεόντως.

▸ Τὴν Κυριακήν, 2αν ἰδ. μ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Καθεδρικῷ Ναῷ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν σώματι ἐκκλησιασμοῦ τῶν Προεδρείων τῶν Ἡνωμένων Σωματείων Νέας Ὑόρκης καὶ ὡμίλησε, τὸ δὲ ἑσπέρας παρευρέθη εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ «ΟΧΙ».

▸ Τὴν 3ην Νοεμβρ. προήδρευσε τῆς συνεδρίας Ἱερέων καὶ Προέδρων τῶν Κοινοτήτων τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

▸ Τὴν 5ην καὶ 6ην ἰδ. μ. ἐδέχθη διαφόρους Ἐπιτροπὰς καὶ Ἱερατικῶς Προϊσταμένους, τὴν δὲ 7ην ἰδίου παρευρέθη εἰς τὴν ἑσπερίδα τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης, ὁμιλήσας καταλλήλως.

▸ Τὴν 8ην ἰδ. μετέβη εἰς Σύτνεϋ, Νέας Ὑόρκης, δι' ὑποθέσεις καὶ ἐπέστρεψεν αὐθημερόν, τὴν δὲ Κυριακήν, 9ην ἰδίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐν Μπρούκλυν, Ν. Υ.

▸ Τὴν 13ην ἰδ. μ. προήδρευσε τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τὴν δὲ ἑπομένην ἐδέχθη τοὺς Οὐκρανοὺς Ἀρχιερεῖς Μπογδὰν καὶ Παλλάδιον καί τινας Οὐκρανοὺς Ἱερεῖς, συζητήσας μετ' αὐτῶν διάφορα ζητήματα ἀπασχολοῦντα αὐτούς.

▸ Τὴν Κυριακήν, 16ην, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ ἐν Πέρθ Ἀμπόϋ, Νέας Ἰερσέης, Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὸ δὲ ἑσπέρας παρευρέθη εἰς συγκέντρωσιν τῶν αὐτόσε Κυριῶν τῆς Φιλοπτώχου, καὶ ὡμίλησε δεόντως.

▸ Τὴν 18ην εἶχε σύσκεψιν μετὰ μελῶν τῆς Ἐφορείας καὶ τοῦ κ. Κ. Βερίνη, Ὑπάτου Προέδρου τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα, ἐπὶ λεπτομερειῶν τοῦ κτιζομένου Κτιρίου ἐν Γκάρρισον, Νέας Ὑόρκης, δώρου τῆς εἰρημένης Ὀργανώσεως.

▸ Τὴν 21ην ἰδ. μ. μεταβὰς εἰς Οὐάσιγκτων ἔλαβε μέρος εἰς τὰς συνεδρίας καὶ τὸ δεῖπνον τῶν Ὀρθοδόξων Νέων τῶν διαφόρων ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὴν δὲ Κυριακὴν ἐτέλεσεν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ αὐτόσε Ἱ. Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀναγνώσας ἀφ' ἑσπέρας Μ. Ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἑτέρῳ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

▸ Τὴν 24ην ἰδ. μ., εἰς ὑποδοχὴν γενομένην ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων Μείζονος Νέας Ὑόρκης ὑπὲρ τῆς Ὑπουργοῦ, Βουλευτοῦ καὶ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 13ης Γεν. Συνελεύσεως τῶν Ἡν. Ἐθνῶν Κας Λίνας Τσαλδάρη, ὡμίλησε καταλλήλως, παραδώσας εἰς αὐτὴν μικρὸν ἐνθύμιον τῆς Ὀργανώσεως.

▸ Τὴν 26ην ἰδ. μ., παρευρέθη καὶ ἀνέγνωσε προσευχὴν εἰς δεῖπνον τῶν Ὁμογενῶν Ἐπιστημόνων Ἀμερικῆς ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Πιὲρ» τῆς Νέας Ὑόρκης.

▸ Τὴν 29ην ἰδ. μ., προήδρευσε συνεδρίας τῶν νέων τῆς GOYA καὶ τῶν Ἱερ. Προϊσταμένων τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, συστήσας πρὸς αὐτοὺς περισσοτέραν ἐργασίαν καὶ ἐμμονὴν πρὸς τὰς παραδόσεις, τὴν δὲ Κυριακήν, 30ὴν ἰδ. μ., ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν Τζέρζι Σίτυ, Ν. Ἰερσέης.

βρουάριον (10-14) ἐν Ἀθήναις. Ἀναμένεται ὅπως καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας διορίσῃ παρὰ τῷ Π.Σ. Ἐκκλησιῶν Μόνιμον Ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Π.Σ. Ἐκκλησιῶν ἵδρυσεν ἐν St. Raphael τῆς Γαλλίας Καταφύγιον διὰ τοὺς 108 Ὀρθοδόξους πρόσφυγας ἐκ Ρωσσίας καὶ Χόγκ-Κόγκ.

Εὐχαριστήριοι Δεήσεις

Εἰς ὅλας τὰς Ἐπισκοπικὰς Περιφερείας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, προεξαρχόντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, ἀνεπέμφθησαν Δοξολογίαι καὶ εὐχαριστήριοι δεήσεις, ἐπ' εὐκαιρίᾳ: τῆς εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπισκέψεως τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης μετὰ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Εἰρήνης καὶ τῶν Ἀπομάχων, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Εὐχαριστιῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ».

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Brookline, Mass.

Τῇ Κυριακῇ, 19ῃ Ὀκτωβρίου, ἐν τῷ Ναΐσκῳ τῆς Σχολῆς ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία, καθ' ἣν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν κ. Νικήταν Παλάσην, Διευθυντὴν τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὅστις ἐν καταφανεῖ συγκινήσει προσεφώνησε τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, διατρανώσας τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Ἐκκλησί-

αν ἡμῶν, ἥτις τὸν ἐχειραγώγησε μετὰ στοργῆς διὰ μέσου τῶν ἐτῶν τῆς φοιτήσεώς του καὶ ἤδη προαγάγει αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερωσύνην.

Περὶ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος ὡς Πρόεδρος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀπένειμε τὸν Σταυρὸν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Ἰωάννην Παπαδόπουλον, εἰς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Γεράσιμον Παπαδόπουλον καὶ εἰς τὸν Ἑλλογ. κ. Ἀντώνιον Ἀναστασιάδην, Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Σχολῆς καὶ Καθηγητὴν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

Γραφεῖον Παιδείας

Τὸ Γραφεῖον Παιδείας ἀπέστειλε πρὸς ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινά, τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐρωτηματολόγια πρὸς συμπλήρωσιν. Ἐκ τῶν στατιστικῶν τούτων ἐρωτηματολογίων ποὺ ἐπιστρέφονται φαίνεται ὅτι εἰς πολλὰ σχολεῖα ηὔξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαστῶν των, θὰ λάβουν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, δίπλωμα τιμῆς.

Πολλαὶ νέαι διδασκάλισσαι, τόσον ἀπόφοιτοι τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅσον καὶ ἀπόφοιτοι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐγγράφονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Διδασκάλων, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς τελευταίας Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως. Ἐπίσης πολλαὶ Κοινότητες ἀποστέλλουν τὴν ἐτησίαν δωρεὰν εἴκοσι δολλαρίων διὰ κάθε διδάσκοντα, εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Διδασκάλων.

Α΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Γ΄. Τοπικὴ Συνέλευσις

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, συνῆλθεν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Γ΄. Τοπικὴ Συνέλευσις τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 1958, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ. Μετὰ τῆς Α. Θεοφιλίας παρέστησαν: ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκελλεύων Ἀρχιμ. Νεόφυτος, ὁ Ἐξοχ. Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλᾶκος, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, 26 Κληρικοὶ καὶ 38 λαϊκοὶ (κύριοι καὶ κυρίαι), ἀντιπρόσωποι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας. Ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις:

1η) Λόγῳ τῶν ἐκτάκτων καὶ ὑπερόγκων ἀναγκῶν τοῦ Γηροκομείου, ἀποφασίζεται ὅπως ἅπασαι αἱ Κοινότητες τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνδεδεμένα Φιλόπτωχα Τμήματα, ἐπὶ 6 μῆνας, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1958 μέχρι καὶ τοῦ Ἀπριλίου 1959, ἐνισχύουν τὸ Γηροκομεῖον διὰ μηνιαίας προσφορᾶς ἐξ εἴκοσι δολλαρίων ($20) ἑκάστη Κοινότης καὶ $20 ἑκάστη Φιλόπτωχος Ἀδελφότης.

2α) Ἀποφασίζεται ὅπως, ἅπαξ τοῦ ἔτους, περιάγηται εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῶν Κοινοτήτων τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας εἷς δίσκος ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου, καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελεν ὁρίσει ἑκάστη Κοινότης.

3η) Ἀποφασίζεται ὅπως, ἅπαξ τοῦ ἔτους, αἱ Φιλόπτωχοι τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας διοργανώνουν «Τέϊον» ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου.

4η) Ἀποφασίζεται ὅπως παντοιοτρόπως ἐνισχυθῶσι τὰ ὑπὸ τῆς Ἐφορίας τοῦ Γηροκομείου διοργανωθέντα: α) Χριστουγεννιάτικα Ἔνσημα (Seals), β) Λαχεῖον μετὰ δώρων, καὶ γ) Χοροεσπερὶς 11ης Ἰανουαρίου.

Ληξάσης τῆς θητείας 7 ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου, ἐξελέγησαν: 1) Αἰδεσ. Διόδωρος Τσεκουρᾶς, 2) Αἰδεσ. Νικόλαος Ἀθανασόπουλος, 3) Αἰδεσ. Δημήτριος Φράγκος, 4) κ. Κωνσταντῖνος Γουλανδρῆς, 5) Κα Πηνελόπη Χρυσομάλλη, 6) κ. Παναγιώτης Μαρκεζίνης, καὶ 7) Κα Ρίτα Ἀλεξανδράκη. Ἐπιλαχοῦσαι: α) Κα Τζίβα, β) Κα Α. Κάμπου, καὶ γ) Κα Ζάχα.

Ὁ Θεοφιλ. Πρόεδρος προέτρεψε πάντας ὅπως μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐργασθῶσι διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τριῶν ἄλλων προσπαθειῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Γηροκομείου, ἤτοι τοῦ Λαχείου, τῶν Χριστουγεννιάτικων Ἐνσήμων καὶ τῆς Χοροεσπερίδος, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Γηροκομείου, ἀπέλυσε δὲ πρὸς τοῦτο καὶ σχετικὴν Ἐγκύκλιον.

Νέα Ἰερσέη

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Ἱερέων Νέας Ἰερσέης διοργανώνει κατὰ μῆνα μίαν θρησκευτικὴν συγκέντρωσιν μετὰ ἀναπτύξεως ἑνὸς θέματος. Ὁμιληταὶ καὶ θέματα: 25 Σεπτ., Αἰδ. Δ. Κωνσταντέλλος: «Ἡ Ἁγία Γραφὴ καὶ ἡ Ἱερὰ Παράδοσις». — 16 Ὀκτωβρ., Αἰδ. Σ. Τσαμούταλης: «Ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς». — 13 Νοεμβρ., Αἰδ. Ἰω. Ποῦλος: «Εἰς τὸ τέλος θὰ θριαμβεύσῃ ἡ Ἐκκλησία». — 22 Ἰανουαρ., Αἰδ. Δημ. Ἀλούπης: «Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμός». — 10 Φεβρουαρ., Αἰδ. Στ. Μαρκαντώνης: «Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον». — 12 Μαρτίου, Αἰδ. Χρ. Κοντολέων: «Αἱ Νηστεῖαι». — 2 Ἀπριλίου, Αἰδ Γεώργιος Μαμαγκάκης: «Κέντρα Ὀρθοδοξίας». — 16 Ἀπριλίου, Αἰδ. Ἀπ. Ἀποστολάκος: «Ἡ Μεγάλη Ἑβδομάς». — 14 Μαΐου, Αἰδ. Δημ. Στεφανόπουλος: «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος». — 11 Ἰουνίου, Αἰδ. Π. Κωστᾶκος: «Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι».

Θερμότατα συγχαίρομεν τοὺς ἐκλεκτοὺς Κληρικοὺς καὶ ὁμιλητάς, ὡς καὶ τὸν Ἱερατικὸν Σύνδεσμον Νέας Ἰερσέης, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμά των καὶ ἄλλαι Πολιτεῖαι καὶ Πόλεις, καὶ μάλιστα ἡ Νέα Ὑόρκη.

Β΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ:

Τὸ Σάββατον καὶ Κυριακήν, 1ην καὶ 2αν Νοεμβρίου, ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Des Moines, Iowa, καὶ προέστη τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, κηρύξας καὶ τὸν Θ. Λόγον. Παρέστη εἰς συγκέντρωσιν τῆς Νεολαίας τῆς G.O.Y.A., καθ' ἣν ὡμίλησε καταλλήλως. Προέστη Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ «ΟΧΙ».

Τὴν 4ην Νοεμβρίου, μετὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Σικάγῳ κ. Ἀλκιβιάδου Παπαδοπούλου, τοῦ Δημάρχου Ἐντιμ. κ. Ρίτσαρδ Ντέϋλι καὶ πλήθους ὁμογενῶν, ὑπεδέχθη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην καὶ τὴν Α.Υ. τὴν Πριγκίπισσαν Σοφίαν. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑπομένης, 5ης Νοεμβρίου, παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος ὑπὸ τοῦ Καγκελλαρίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου.

Τὴν 7ην Νοεμβρίου, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν-Ἁγίου Χαραλάμπους ἐν Σικάγῳ. Τὸν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξεν ὁ Θεολόγος κ. Βασίλειος Παπαδάκης, Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ Rosary College τοῦ Forest Park, Ill.

▸ Τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Πάντων ἐν Peoria, Ill. Κατόπιν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Pere Marquette τῆς ὡς ἄνω πόλεως ἐγένετο ἡ ἔναρξις τοῦ Συνεδρίου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Φιλοπτώχων Τμημάτων. Εἰς τὸ Κατηχητικὸν Συνέδριον συνεζητήθησαν θέματα σχετικὰ μὲ τὴν πρόοδον τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἰς τὴν Περιφέρειαν. Ἐκ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ἡ διεύρυνσις καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἐπισκοπικῆς Κατηχητικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς καλυτέραν παρακολούθησιν καὶ ἐπίβλεψιν τῆς ἐργασίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων συνεζητήθησαν διάφορα προβλήματα φιλανθρωπίας τῆς Περιφερείας, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Γηροκομείου τοῦ Σικάγου, ἡ τοποθέτησις «κυτίου πτωχῶν» εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Περιφερείας, ἡ προστασία καὶ υἱοθεσία ὀρφανῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, κ.ἄ. Γενομένων ἐκλογῶν, ἐξελέγη Αη Ἀντιπρόεδρος ἡ Κα Θεώνη Πανταζίδου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σικάγου, ἡ δὲ πρώην Αη Ἀντιπρόεδρος, Πρεσβυτέρα Στέλλα Πετράκι, ἐξελέγη Ἐπίτιμος Αη Ἀντιπρόεδρος.

▸ Τὴν Κυριακήν, 9ην Νοεμβρίου, ἐλειτούργησεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν λόγῳ συνεδρίων ἐν Peoria, Ill., μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη τῆς τελετῆς τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν νέων ἀξιωματούχων τῆς Φιλοπτώχου.

▸ Τὴν 13ην ἰ.μ., εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Σικάγου παρέστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ὁμογενοῦς νέου ἀειμνήστου Γεωργίου Παυλάκου, Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Elmhurst College, καὶ ὡμίλησε.

▸ Τὴν 14ην ἰ.μ. ἑσπέρας, παρέστη εἰς τὸ Bazaar τοῦ P.T.A. τῆς Κοινότητος τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Σικάγου.

▸ Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν, 15ην καὶ 16ην ἰ.μ., ἐτέλεσεν Ἑσπερινόν, ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὴν Κοινότητα East Chicago, Ill., τὸ δὲ ἑσπέρας παρέστη εἰς δεῖπνον παρατεθὲν ὑπὸ τῆς Κοινότητος πρὸς τιμὴν τῶν πρώην Προέδρων αὐτῆς, καθ' ὃ ὡμίλησε διὰ τὸ ἔργον καὶ τὰς θυσίας τῶν Κοινοταρχῶν μας καὶ ἀπένειμεν εἰς τοὺς τιμωμένους, ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, διπλώματα ἀναγνωρίσεως τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν των.

Δ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου κ. Δημήτριος ἐπεσκέφθη τὰς κάτωθι Κοινότητας, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον καὶ συνεσκέφθη μετὰ τῶν Διοικ. Συμβουλίων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν Κοινοτήτων:

▸ Κυριακήν, 7 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Κοινότητα Long Beach, Calif.

▸ Κυριακήν, 14 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν νεοϊδρυθεῖσαν Κοινότητα South Bay Area, Redondo Beach, Calif.

▸ Κυριακήν, 21 Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Κοινότητα Great Falls, Montana.

▸ Κυριακήν, 5 Ὀκτωβρίου, εἰς τὴν Κοινότητα Santa Barbara, Calif.

▸ Κυριακήν, 12 Ὀκτωβρίου, εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγίου Νικολάου ἐν San Fernando Valley, Calif., τελέσας τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ Ἁγιασμὸν ἐπὶ τῇ ἐκσκαφῇ τῶν θεμελίων τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοινότητος.

▸ Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, ἐπεσκέφθη τὴν πανηγυρίζουσαν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Seattle, Wash., προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

▸ Τὴν 21ην Σεπτεμβρίου, ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν Κάλγκαρι τῆς Ἀλμπέρτας τοῦ Καναδᾶ. Εἰς τὴν πόλιν Κάλγκαρι ὑπάρχουν περὶ τοὺς 200 Ἑλληνορθόδοξοι ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος. Ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐνθουσιώδους πρωτοπόρου κ. Δημ. Κόντου. Ὁ κ. Κόντος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς του ἐργάζονται ἀόκνως διὰ τὴν καταγραφὴν καὶ διοργάνωσιν τῆς Κοινότητος. Πρῶτος καὶ σπουδαῖος καρπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης εἶναι ἡ ἀπόκτησις ὡραιοτάτου Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸν ὁποῖον ἔκτισαν οἱ πάροικοι ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένων ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων, διὰ προσωπικῆς των ἐργασίας. Εἰργάζοντο κατὰ τὰ Σαββατοκύριακα καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερησίας των ἐργασίας καὶ ἔκτισαν τὸν ναόν των. Ὁ Θεοφιλέστατος ἐτέλεσεν Ἁγιασμὸν εἰς τὸ νέον κτίριον καὶ ὡμίλησε καταλλήλως, ἐπαινέσας τὸν ζῆλον των καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν καὶ τὰς παραδόσεις μας.

▸ Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου, μετέβη εἰς τὴν πόλιν Edmonton, ὅπου ὑπάρχει ὠργανωμένη Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης μὲ Ἱερὸν Ναὸν καὶ Κοινοτικὴν Αἴθουσαν. Ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον. Τὸ δὲ ἑσπέρας παρεκάθησεν εἰς Κοινοτικὸν δεῖπνον κατὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλησεν, ἐπαινέσας τὸν ζῆλον τῶν Χριστιανῶν μας, τὸν ὁποῖον δεικνύουν διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μας καὶ τὰς παραδόσεις μας, καὶ συνέστησε νὰ ἐξακολουθήσουν μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον τὸ ἔργον των. Τῆς Κοινότητος προΐσταται ὁ παλαίμαχος καὶ ἐνθουσιώδης πρωτοπόρος κ. Γ. Σπήλιος ὡς πρόεδρος.

▸ Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου, προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων εἰς τὸ περιφερειακὸν αὐτῶν συνέδριον, μετέβη εἰς Sacramento, Calif., προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον.

▸ Ἀπὸ 20-24 Ὀκτωβρίου, συνεσκέφθη μὲ τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου καὶ τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων ἐπὶ διαφόρων Κοινοτικῶν ζητημάτων. Ἔσχε δὲ ἰδιαιτέραν σύσκεψιν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἁγίου Φραγκίσκου ἀναφορικῶς μὲ τὰς σχετικὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς οἰκοδομῆς νέου Ναοῦ καὶ κοινοτικῶν αἰθουσῶν, ἐπὶ τοῦ εὐρυχωροτάτου καὶ εἰς ἀρίστην θέσιν ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ἐκ δέκα στρεμμάτων, καὶ ἔλαβον σχετικὰς ἀποφάσεις.

Κοινότης Σὼλτ Λέϊκ Σίτυ, Γιούτα

Τὴν 2αν Νοεμβρίου 1958, χίλια καὶ πλέον μέλη τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Salt Lake City, Utah, ὅπου εἶχε συνέλθει τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἡ 14η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις, συνελθόντα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν μὲ εἰδικὸν σκοπόν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Βασιλείου Κοκκορίνη, Καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Utah, ἐψήφισαν ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Ὁμοιομόρφου Καταστατικοῦ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (Regulations and Uniform Parish By-Laws), ὅπως ἔχουν συμπληρωθῇ καὶ τροποποιηθῇ ἀμφότερα ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω 14ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις ἐλήφθη παμψηφεί, οὐδεμία δὲ ψῆφος ἐρρίφθη κατὰ τῆς ἀναγνωρίσεως. Σημειωτέον ὅτι, κατ' οὐσίαν ἡ μεγαλώνυμος αὕτη Κοινότης ἐφήρμοζε τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ καθὼς καὶ ὅλας τὰς κατευθύνσεις τὰς διδομένας δι' Ἐγκυκλίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκτελοῦσα ὅλας τὰς πρὸ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν ὑποχρεώσεις της, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀποστολῆς

τοῦ Δεκαδολλαρίου. Ἔμενεν ὅμως καὶ ἡ τυπικὴ ἀναγνώρισις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν Κανονισμῶν, μετὰ τῶν τροποποιήσεων τῆς 14ης Κληρικολαϊκῆς, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας συνετέλεσαν πολὺ ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος Αἰδ. Σταῦρος Κατσάρης, ὁ Αἰδ. Δ. Ἀδάμης, ὁ Πρόεδρος τῆς Διοργ. Ἐπιτροπῆς κ. Ι. Παπανικολάου καὶ ὁ φιλοπρόοδος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Βασίλειος Κοκκορίνης, ὡς καὶ ὅλοι οἱ κοινοτικοὶ παράγοντες.

Τὴν χαρὰν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας συμπληρώνει ἡ ἐλπίς, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐπικρατῇ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητάς της ἡ αὐτὴ λειτουργικὴ καὶ διοικητικὴ τάξις καὶ ὁμοιομορφία, ἥτις παίζει σημαντικώτατον ρόλον εἰς τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἐξέλιξιν τῶν Ἑλληνορθοδόξων χαρακτηριστικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας ἐν Ἀμερικῇ.

ΣΤ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος:

▸ Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν East Pittsburgh, Pa., καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν Ἱεροδιάκονον Παναγιώτην Χρυσαφίδην, προσφωνήσας αὐτὸν καταλλήλως καὶ εἶτα ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς.

▸ Τὴν 25ην Ὀκτωβρίου, ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν ἐπαύριον τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Pittsburgh. Pa, Αὐθημερὸν μετέβη εἰς τὴν τοποθεσίαν, εἰς ἣν ἡ γειτονικὴ Κοινότης τῆς Ἁγίας Τριάδος θὰ κτίσῃ περικαλλῆ Ναόν, καὶ ἐτέλεσε τὴν ἱερὰν τελετὴν τῆς ἐκσκαφῆς τοῦ οἰκοπέδου. Ὡμίλησε καὶ διενέργησεν ἔρανον, ὅστις ἀπέφερε περὶ τὰς 40,000 δολλαρίων.

▸ Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησεν εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Warren, Ohio, ἥτις διακοσμεῖ ἐσωτερικῶς τὸν Ἱ. Ναόν της. Τὴν ἐπαύριον ἐτέλεσε Θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον.

▸ Τὴν 8ην καὶ 9ην Νοεμβρίου, ἐτέλεσε πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν καὶ Θ. Λειτουργίαν, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν ἱερέων, εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν Campbell, Ohio, καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

▸ Τὴν Πέμπτην, 13ην Νοεμβρίου, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ εἶτα παρέστη εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου.

▸ Τὴν 8ην ἐτέλεσε Τρισάγιον εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἐπισκοπείου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ.

▸ Ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, ἐδέχθη Κληρικοὺς καὶ διαφόρους Ἐπιτροπὰς Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων καὶ Ὀργανώσεων, καὶ συνεσκέφθη μετ' αὐτῶν. Ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὰ Σχολεῖα μας ἐν Pittsburgh καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

▸ Τὴν πρωΐαν τῆς 3ης Νοεμβρίου ὑπεδέχθη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκην μετὰ τῶν ἀξιωματούχων τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοπικῶν συγκροτημάτων τῆς πόλεως. Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐτέλεσεν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης, μετὰ τῶν ἱερέων τῆς πόλεως, καὶ προσεφώνησεν Αὐτὴν ἀγγλιστί. Τὴν ἑσπέραν ἐπίσης παρέστη εἰς τὴν δεξίωσιν τῆς Βασιλίσσης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κόγκρεσσμαν ἐντιμ. Τζαίημς Φοῦλτον.

▸ Τὴν 18ην Νοεμβρίου, μετέβη εἰς τὸ Uniontown, Pa.. ὅπου ἔλαβε χώραν ὁ πλειστηριασμὸς ὡραιοτάτου κτήματος, τὸ ὁποῖον ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἐφορείας τῶν Ἱδρυμάτων ἠγόρασαν ἀντὶ 44,100 δολλαρίων. Εἰς τὴν ὑπέροχον ταύτην τοποθεσίαν θὰ ἐγκατασταθῶσι τὰ Φιλανθρωπικὰ καὶ Πνευματικὰ Ἱδρύματα τῆς ΣΤ΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ 27 Βιβλία, τὰ ἀκόλουθα:

Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον
Κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγέλιον
Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον
Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον
Πράξεις τῶν Ἀποστόλων
Παύλου πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴ
» πρὸς Κορινθίους Α΄ ἐπιστολὴ
» πρὸς Κορινθίους Β΄ ἐπιστολὴ
» πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ
» πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ
» πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ
» πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολὴ
» πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ ἐπιστ.
» πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄ ἐπιστ.
» πρὸς Τιμόθεον Α΄ ἐπιστολὴ
» πρὸς Τιμόθεον Β΄ ἐπιστολὴ
» πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ
» πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολὴ
» πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ
Ἰακώβου ἐπιστολὴ
Πέτρου Α΄ ἐπιστολὴ
Πέτρου Β΄ ἐπιστολὴ
Ἰωάννου Α΄ ἐπιστολὴ
Ἰωάννου Β΄ ἐπιστολὴ
Ἰωάννου Γ΄ ἐπιστολὴ
Ἰούδα ἐπιστολὴ
Ἰωάννου Ἀποκάλυψις

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁ Τυρολόης καὶ Σερεντίου Χρυσόστομος

Τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1958 ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔνθα διῆλθε τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ ἐπιγείου βίου αὐτοῦ, ὁ Μητροπολίτης Τυρολόης καὶ Σερεντίου Χρυσόστομος.

Ὁ ἐκλιπὼν πολιὸς Ἱεράρχης ἐγεννήθη τῷ 1868, ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης τῷ 1893, διετέλεσε διευθυντὴς τῶν Σχολῶν Κομοτινῆς, Ἱεροκήρυξ Ρόδου, Ἐπίσκοπος Φωτικῆς, Βοηθὸς τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων (1907), τῷ δὲ 1911 προήχθη ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς Μητροπολίτην Τυρολόης καὶ Σερεντίου (τῆς σημερινῆς Ἀνατολικῆς, Τουρκικῆς Θράκης). Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Μητροπόλεως ταύτης, μετέβη εἰς Ἑλλάδα. Διεκρίθη διὰ τὴν ποιμαντορικήν του ἱκανότητα, τὴν αὐτοθυσίαν του ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν.

Τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Τυρολόης καὶ Σερεντίου κυροῦ Χρυσοστόμου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Χρυσόστομος

Τῇ 22ᾳ Ὀκτωβρίου 1958, κατόπιν βραχείας νόσου, μετέστη πρὸς Κύριον ἐν Πειραιεῖ ὁ Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Χρυσόστομος.

Ὁ μεταστὰς Ἱεράρχης ἐγεννήθη τῷ 1899 ἐν Πειραιεῖ, ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῷ 1911, ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον τῷ 1915, ὑπηρέτησεν ἐν Μονάχῳ, τῷ δὲ 1934 ἐξελέγη Μητροπολίτης Ζακύνθου. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1957 μετετέθη εἰς τὴν ὡς ἄνω Μητρόπολιν, ἐποίμανε δὲ ἀμφοτέρας μετὰ πατρικῆς μερίμνης. Τῆς κηδείας του, γενομένης τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου 1958 ἐν Πειραιεῖ, προέστη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κυροῦ Χρυσοστόμου ἡ μνήμη εἴη αἰωνία!

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (The Ecumenical Patriarchate and The World Council of Churches). By Vasilios T. Istavridis. Athens: 1957. Pp. 46.

This booklet in Greek is a reprint from the Greek Church periodical "Theologia" and provides an excellent summary of the history of the relationship of the Ecumenical Patriarchate to the Ecumenical Movement and specifically the relationship of the Ecumenical Patriarchate to the World Council of Churches.

Professor Istavridis of the Theological School of Halki does a fine job of bringing together the facts relating to the Ecumenical Patriarchate's contribution to the Ecumenical Movement, the historical background, including the General Assemblies of the World Council of Churches at Amsterdam (1948) and at Evanston (1954), their work, accomplishments, and goals, and the carefully outlined position of the Orthodox Church with respect to the past, present, and future work of the World Council of Churches. This work of Professor Istavridis is fully annotated and can be useful for all who are interested in the Orthodox Church, its stand and its problems with regard to the work of the World Council of Churches.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ (The History of the Greeks in Tripolis of Pontos). By George Sakkas. Athens–Nikaia, 1957. Pp. 254. Ilustrated.

In this startling book, written in Greek, is presented the tragic history of the Greeks of Tripolis of Pontos (a district in modern northeastern Turkey) in the vivid, personal language of one of those people who himself shared the painful experiences of his compatriots. The author, George Sakkas, currently of the American School of Classical Studies in Athens, Greece, has striven, within the compass of several hundred pages, to reconstruct and preserve the modern history of this Greek people of Asia Minor. The author is not so much concerned with giving the history of the Greeks of Asia Minor (a task that has been done by others), the complex difficulties that beset them under Turkish rule, and the subsequent exchange of Greek and Turkish populations, but rather he is concerned with the tragic history of one city, Tripolis, located 81 kilometers west of Trebizond, between the mouths of the Harsout and Gelivera Rivers, a city whose total population of 12,000 inhabitants once included a minority of approximately 3,600 Anatolian Greeks.

The tragedy of this Greek people of Turkey was hastened by the Russian invasion of Turkey during World War I. The Russian forces advanced and stopped just outside of Tripolis and later withdrew completely because of the Communist uprisings in Russia.

The Greeks of Tripolis, who (like other Greeks of Turkey) looked upon *Orthodox* Russia as their liberator, saw their hopes suddenly swept away with the Russian withdrawal from Turkey and the rise of Communist power in Russia itself. For the Greeks of Tripolis, their initial day of tragedy commenced on Sunday, November 16, 1916, when the Turks ordered the exile (to another part of Turkey) of the total Greek population, an exile which, with the systematic process of extermination known as the "white deaths," was to leave only 1,000–1,200 Tripolitan Greek survivors. In a sense, Sakkas' book is a study of Turkish methods of genocide with one Greek people taken as a laboratory sample. This book, after a brief survey of the historical and geographical background, plunges *in medias res,* into the story that preceded and followed the Turkish order of exile of November 16, 1916, and resulted eventually and brutally in the final uprooting, expulsion, and death of a city that had been populated by Greeks since antiquity.

This book is the only history of this Greek people of Asia Minor available. The author, together with the Greek Tripolitans who have survived and are now living in Athens, were determined to preserve the memory of their ancient people — a people who constituted a Christian minority within an area conquered by the Turks and whose existence the Turks considered incompatible with their own nationalist aspirations.

It is difficult to determine whether to call this book a history or a tragedy. The description of the sufferings of these displaced people is one long series of unmitigated hardships. The author has provided an excellent study of the problems of racial and religious minorities within present day Turkey and has shown clearly the Turkish methods for dealing with such minorities.

TEN GREEK PLAYS IN CONTEMPORARY TRANSLATION. L. R. Lind, Editor. Boston: Houghton Mifflin Co., 1957. Pp. xxviii + 419. Paper. $1.15.

Probably there is no one anthology of Greek drama in translation that is entirely satisfactory in all respects. Nevertheless, the keen interest shown in Greek drama by students everywhere, particularly by those who desire a course in Greek drama in English translation as well as the extensive use of Greek plays in various humanities and general education courses in this country has created a demand for the publication of numerous anthologies of Greek drama. This demand has produced a healthy source of competition among publishers to place on the market various inexpensive editions of Greek drama for the teacher and reader to choose from.

Professor Lind's publication of *Ten Greek Plays in Contemporary Translations* (Riverside Editions C19) seems to have grown out of an ever-increasing demand made upon him by specific humanities courses at the University of Kansas. The selection of translations has been made with an obvious attempt to present the best possible translations which speak the contemporary tongue of the reader and which are free from artificial, archaic or unidiomatic English which has no real meaning for the modern student who knows no Greek. It would not be unreasonable to say that Professor Lind's anthology has met this need adequately.

However, the choice of plays included, at least as far as this reviewer is concerned, could have been improved. One cannot help feeling that some of the plays in this anthology were chosen because the editor wished to make some of his own unpublished versions available in printed form. Certainly the *Medea* and the *Hippolytus*

of Euripides would have been a much better choice than the *Suppliants* and the *Antromache.* Also, it seems to this writer absurd that the only extant Greek trilogy, the *Oresteia* of Aeschylus, should be represented only by the one play, the *Agamemnon,* or that the *Antigone* and the *Oedipus Rex* of Sophocles should be read, but the *Oedipus at Colonus* omitted. The inclusion of the *Bacchae* is an excellent choice and certainly is one of the merits of this anthology. It is to be hoped that these general observations are not a matter of personal preference, but valid statements of what students who are exposed to Greek drama should read. At any rate, they shouldn't miss the best that Greek drama has to offer.

The ten plays included in this volume are Rex Warner's translation of the *Prometheus Bound,* Louis MacNeice's *Agamemnon,* Shaemas O'Sheel's *Antigone,* Albert Cook's *Oedipus Rex,* Kathleen Freeman's *Philoctetes,* Richard Aldington's *Alcestis,* L. R. Lind's *Suppliants* and *Andromache,* and Henry Birkhead's *Bacchae.* There is one comedy of Aristophanes and that is Charles T. Murphy's translation of the *Lysistrata.* It would be a tedious and thankless task to dwell upon the merits and demerits of each individual translation. Suffice it to say that the translations are quite readable and meaningful. There is also a general introduction by the editor as well as short introductions to the plays, either by the editor or the translators.

All in all, this anthology can be profitably used for a general course in Greek drama, particularly if supplemented by additional selections from the Greek dramatists and certainly can stand its own with the other anthologies of Greek drama that are currently available. Certainly the price of this volume is exceptionally reasonable for the number of plays that it contains.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἰδ. Σπυρίδωνα Παπαδημητρίου, Newburyport, Mass. — Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν συνδρομῶν τριῶν προσεχῶν ἐτῶν. Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸ ἀξιόλογον ἔργον σας εἰς τὴν φιλοπρόοδον Κοινότητά σας.

Κοινότητα Ἁγίου Νικολάου, Detroit, Mich. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς Κοινότητος ὑμῶν καὶ διὰ 10 τεύχη τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ διὰ τὴν σελίδα "Attend Church Services."

RELIGIOUS NEWS

REV. DEMETRIOS J. CONSTANTELOS, Editor
Perth Amboy, New Jersey

[Beginning a new feature, which will appear regularly in "The Orthodox Observer," by Rev. Constantelos, the author of the recently concluded series "Why I Believe."]

Interest in Byzantine Orthodoxy

In the last two or three decades considerable progress thas been made in the study of Byzantine civilization and culture. Indicative of this progress is the publication in 1958, among others, of two important and scholarly works. Broadly they deal with the significant events of the iconoclast movement, the conversion of the Slavs to Christianity, and the renewed interest in classical literature and learning, which assured the preservation of the ancient Greek heritage. "The Patriarch Nicephorous of Constantinople" by Paul J. Alexander was published by Oxford University at the Clarenton Press. And "The Homilies of Photius Patriarch of Constantinople" translation, introduction and commentary by Cyril Mango, was published by Harvard University Press.

Comments on Mount Athos by a non-Orthodox

Mount Athos is an ark of Orthodox heritage. Professor Frederic Will writes a stimulating and very penetrating article about Mount Athos in the current issue of the Yale Review. Commenting on the life of the monks, Professor Will writes: "Their lives are whole. Prayer and painting are parts of a single devotional existence. Their joy is clear enough on their faces." . . . The monks are "imaginative, delicate people with a great devotion to their work." Some of them "seemed to me among the most broadly human people. . . . I was astonished, partly, simply at the existence of such a place. . . . The wholeness of the artistic lives led there is exemplary. Their art and joy seemed to have found one another."

Church of Greece Alive and Vigorous

H. R. Stringer, an Anglican priest, was deeply impressed by the people and the Church of Greece. Writing in the last issue of the "Eastern Churches News-Letter" about his experiences from his last trip to Greece, he says that "the people [in Greece] are invariably friendly and tolerant; everywhere I was treated with kindness and courtesy whether or not they knew I was an Anglican and a priest. This is significant. It cannot be said — in Greece at any rate — that Orthodoxy in religion produces bigotry or intolerance among the people towards others. Secondly, the church is alive and vigorous and in close contact with the daily life of the people. Churches I found well attended and cared for."

Greek Theologian Appointed to Important Position

Dr. Nicholas A. Nissiotis of the Church of Greece has begun his duties as assistant director of the World Council of Churches Ecumenical Institute near Geneva, Switzerland. Dr. Nissiotis has a Bachelor degree and a Doctor of Divinity in Greek Orthodox Theology. He has also studied under Emil Brunner and Karl Borth and at the St. Thomas Aquinas Philosophical Institute in Louvain, Belgium, where he earned the degree of Bachelor of Divinity in Scholastic Philosophy.

Changes in Protestant Thinking about Orthodoxy

Edmund Schlink, Professor at Heidelberg University, writes in an article in the current issue of "The Ecumenical Review" that the position held by Protestant thinking about Orthodoxy has altered profoundly in the past thirty years. . . . "A church which could produce thousands of martyrs [behind the Iron Curtain] could not possibly be torpid and moribund as it has been charged with being [by Harnack and Lübeck]. . . . The encounter of the West with Orthodox emigrant theologians and lay people; the contact of the western world with the liturgy and piety of the Eastern Church began to exhibit quite unexpectedly, a vitality hitherto unknown." Those elements which Harnack and his neo-Protestants had criticized "appear in a new light." This light is Christian Orthodoxy.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΚΟΤΣΩΝΗ

Δ΄.

ΑΛΛΑ μία Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ἡ προοπτικὴ εἶναι τόσον εὐρεῖα, δὲν εἶναι δυνατὸν εἰμὴ νὰ ἔχῃ παγκόσμιον ἀποστολήν. Ὡς τοιαύτην δὲ τὴν ἀντελήφθησαν ὄχι μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ καὶ μὴ Ὀρθόδοξοι ἐρευνηταί. Πλήρεις σεβασμοῦ διὰ τὴν ἀντοχήν της ἔναντι τῶν τόσων δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισεν εἰς τὸν ροῦν τῆς μακραίωνος Ἱστορίας της, προσβλέπουν μετ' ἐλπίδων εἰς τὸ μέλλον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστολήν της.

Ὁ R. M. French, ἐπὶ παραδείγματι, γράφει διὰ τὴν ἀντοχὴν τῆς Ὀρθοδοξίας:

«Ἡ Ὀρθοδοξία ἔζησεν ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὴν τραχεῖαν Τουρκικὴν ἐξουσίαν. Μὲ τὴν ἔλευσιν ὅμως τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως εὑρέθη ὅτι εἶχε διαφυλάξει τὴν πίστιν της ἄθικτον, τὴν ἰδιομορφίαν της ἀπαράλλακτον, τὴν ἑνότητά της ἀκεραίαν. Ἔμαθε πῶς νὰ λυγίζῃ ἐνώπιον τῆς θυέλλης καὶ ἀρραγὴς νὰ ἀναμένῃ τὴν ὥραν της. . . . Ἡ στρατιὰ τῶν ἁγίων της, τῶν ἱεραρχῶν της καὶ τοῦ ἁπλοϊκοῦ λαοῦ παρέμειναν προσηλωμένοι εἰς τὴν πίστιν των πρὸς τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἀνάστασις, ὅπως μεταμορφώσῃ ὁλόκληρον τὸν κόσμον, καὶ πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀπέβλεψαν καὶ ἀποβλέπουν ὡς πρὸς τὴν γνησίαν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἕτοιμοι καὶ νὰ ἀποθάνουν».

Ὁ αὐτὸς συγγραφεύς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν παγκοσμίαν ἀποστολὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, προσθέτει: «Εἰς τὴν ρευστότητα καὶ τὴν σύγχυσιν τοῦ νεωτέρου κόσμου, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν νέα ἀσφαλῆ στηρίγματα μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τῆς παρωχημένης σταθερότητος, ἡ Ὀρθοδοξία κηρύττει ἓν συγκεκροτημένον σύνολον πεποιθήσεων, βασιζομένων ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων, πεποιθήσεων τὰς ὁποίας ἐκφράζει διὰ τῆς Λατρείας. Ἔχει ἑπομένως συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς της ἔναντι τοῦ κόσμου. Ἔχει συναίσθησιν, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος ζωὴ εἶναι μία καθαίρουσα, ἀνακαινίζουσα καὶ μεταμορφοῦσα ἐνέργεια ἐντὸς ἑνὸς κόσμου, ὁ ὁποῖος «ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α΄. Ἰωάννου ε΄. 19)».

Ἡ ὑπὸ τῶν ξένων ἀναγνώρισις μιᾶς τοιαύτης παγκοσμίου ἀποστολῆς εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, δὲν εἶναι τυχαία. Ὀφείλεται εἰς τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικά της, τὰ ὁποῖα διετήρησεν ἀλώβητα μέχρι σήμερον. Ἰδοὺ τί γράφει περὶ αὐτοῦ ἕνας ἄλλος ἐρευνητής, ὁ J. Friedrich: «Ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ Δικαίου, τὸ κοινὸν Δόγμα καὶ ἡ κατὰ τὰ οὐσιώδη ὁμοία Λατρεία, εἰδικῶς ὁ σχεδὸν πανταχοῦ ὅμοιος τρόπος ἑορτασμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν συγκρατεῖ εἰς μίαν ἑνότητα τὴν τόσον ποικιλοτρόπως διακλαδιζομένην Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, χωρὶς νὰ φέρῃ χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνέχεται τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας. Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου εἶναι κατάλληλος διὰ νὰ διαδώσῃ τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὴν ὑδρόγειον, ἐπὶ βάσεως μεγαλυτέρας δογματικῆς ἐλευθερίας, παρ' ὅ,τι εἶναι νοητὸν καὶ δυνατὸν εἰς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν». Πόσον δὲ χρειάζεται τὸ Πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ζωογονηθῇ ἡ πνευματικὴ ὑπόστασις καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, φαίνεται ἐξ ὅσων εἶπε ὁ Dr. John Thacher, Διευθυντὴς τῆς Ἐπιστημονικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Dumbarton Oaks, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard, πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης εἰς Κωνσταντινούπολιν. «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία», εἶπε, «κατέχει τοιούτους θησαυρούς, ὥστε δὲν πρέπει νὰ στερηθῇ αὐτῶν ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. . . . Ἀντιπροσωπεύετε δύναμιν μεγαλυτέραν καὶ αὐτῆς τῆς ἀτομικῆς. Ἔχετε τὴν ὡραίαν εὐκαιρίαν νὰ ὁραματίζεσθε τὸ μέλλον καθαρώτερον καὶ νὰ συντελῆτε εἰς τὴν ἑδραίωσιν μιᾶς Οἰκουμενικῆς θρησκείας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῇ ἡ Ὀρθοδοξία νὰ δώσῃ τὸν τόνον καὶ τὸ χρῶμα».

Τὸ βασικὸν ὅμως χαρακτηριστικὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον τὴν καθιστᾷ κατάλληλον διὰ τὴν τόσον τεραστίαν ἀποστολήν της εἰς τὸν κόσμον, ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι παρέμεινεν ἡ μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, μὲ ἄλλους λόγους ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ὁ κόσμος καὶ εἶχε καὶ θὰ ἔχῃ πάντοτε ἀνάγκην, ἐὰν θέλῃ νὰ ζήσῃ ὡς κόσμος πεπολιτισμένος, δηλαδὴ ὡς κοινωνία εὐτυχής. Ἰδοὺ τί ἐν προκειμένῳ γράφει καὶ πάλιν ὁ Friedrich Heiler: «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι μ ί α, ἀλλὰ ἡ ἑνότης της δὲν εἶναι ὅπως ἡ τῆς Δυτικῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας μία ὁμοιομορφία εἰς τὴν Θεολογικὴν διδασκαλίαν, τὴν συγκεντρωτικὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ μία θρησκευτικῶς δογματικὴ καὶ κανονικῶς λειτουργικὴ ἑνότης ἐντὸς μιᾶς μεγάλης ποικιλίας, καὶ δὴ ποικιλίας τῶν χαρακτήρων τῶν λαῶν, τῶν λειτουργικῶν τύπων, τῶν θεολογικῶν διδασκαλιῶν. . . . Ὄπισθεν τῆς ἑνότητος τοῦ δόγματος, τῶν Μυστηρίων καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος ὑπάρχει εὐσέβεια: ἡ νοσταλγία πρὸς τὴν θέωσιν ψυχῆς καὶ σώματος, διὰ τῆς ἑνώσεως μὲ τὸν Ἕνα Αἰώνιον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως κατῆλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, μιᾶς ἑνώσεως ἡ ὁποία πρέπει νὰ προπαρασκευασθῇ διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοταπεινώσεως, ἀλλ' ἡ ὁποία ἕνωσις εἶναι ταυτοχρόνως δωρεὰ τῆς Θείας Χάριτος. . . . Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον σαφὴς ἡ ἁ γ ι ό τ η ς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτὴν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν σαφῶς, ποία εἶναι ἡ πρώτη θρησκευτικὴ ἔννοια τῆς ἁγιότητος, ἡ μυστηριώδης καὶ ταυτοχρόνως φανερὰ καὶ πλήρης χαρᾶς δύναμις τοῦ Θεοῦ καὶ οὐσία τοῦ Φωτός, ἥτις γίνεται αἰσθητὴ εἰς τὰ Μυστήρια καὶ ἥτις καταυγάζει, μεταμορφώνει καὶ θεώνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ — 1958

ΑΡΘΡΑ — ΜΕΛΕΤΑΙ — ΛΟΓΟΙ

Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαήλ:

Σελὶς

Μήνυμα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 3
Ὁ Ἡμερήσιος Ἑλληνικὸς Τύπος 4
Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν (Ἐγκύκ.) 35
Ἡ 25η Μαρτίου 1821 (Ἐγκύκλιος) 59
Τὸ Μυστήριον τῆς Θείας εὐσπλαγχνίας 60
Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου 87
Νεανικὴ ἐγκληματικότης 119
Ἡ ΙΔ΄. Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις 151
Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος 156
Ὁ ἑρτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Ἐγκύκλιος) 155
Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα 183
Τὸ πρότυπον τῶν μητέρων 231
Ὁ Τίμιος Σταυρὸς 247
Νεκρολογία τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ: 217, 220, 225, 251, 265

Σεβ. Μητροπολίτου Μελίτης κ. Ἰακώβου:

Ὁ ἄνθρωπος τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἀνθρωπολογίας 90, 126, 167, 267, 291
Εὐλαβὲς ἀφιέρωμα πρὸς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Μιχαὴλ 225
Ποία ἡ ἀληθὴς οἰκουμενικότης τῆς Ὀρθοδοξίας 279

Θεοφ. Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου:

Εὐχαριστήριον τῇ Α.Θ. Παναγιότητι, ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου 238
Ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἀρχιεπισκοπικὸν τάφον 215
Τὸ κέντρον τοῦ Μορμονισμοῦ καὶ τῶν Μορμόνων 282
Διατὶ δὲν θέλομεν νὰ ἔχωμεν ὁμοιομορφίαν; 312
Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη χαρὰ τοῦ κόσμου 343

Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρου:

Ἡ Ἀνάστασις ὡς ἀποκατάστασις τῆς τάξεως 123
The Mystery of the Restoration 157

Θεοφ. Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ:

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἱδρύσεως τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Πρωτοπόρου» 195

Θεοφ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου:

Δός μου λέξεις 40
Κοινοτισμὸς 91
Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος 124
Γεννάδιος ὁ Σχολάριος 159
Φιλανθρωπικὸν καὶ πνευματικὸν κέντρον 268
Μία φυσιογνωμία τοῦ 1671, Παναγιώτης Νικούσιος 284
Σημειώματα περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀβησσινίας .. 317

Ἠλία Μηνιάτη:

«Μήτηρ Θεοῦ» 65

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰωάννου Α. Παπαδοπούλου:

Ζωή, ἀρρώστεια, ἁμαρτία 96
Ἐξομολόγησις 130
Ἔλεγχος τῆς τεκνογονίας 285, 321

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Εὐσεβίου Παπαστεφάνου:

Σελὶ

Τὸ ἔργον τοῦ συγχρόνου ἀπολογητοῦ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως 95, 131, 168, 269

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γερασίμου Παπαδοπούλου:

Ἐκλαϊκευμένη Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς Ἁγ. Γραφὰς 162, 295

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Κοτσώνη:

Τὸ μήνυμα τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον 173, 293, 323, 353, 367

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη:

Λόγος ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Γηροκομείου τῆς Α΄. Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας 192

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Τιμοθέου Χαλόφτη:

Ἱεραποστολικὸν πνεῦμα 41
Ἀναζωπύρωσις τοῦ χαρίσματος 94
Τὰ ὅρια τοῦ συγχρονισμοῦ τῆς Ποιμαντικῆς 129
Ἡ χρησιμότης τῆς παραδόσεως 294
Ἐξομολογητικαὶ Παρατηρήσεις 347

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Πὼλ Ντὲ Μπάλλεστερ:

Ὀρθόδοξος ὑποσυνείδησις τῆς Ἱσπανικῆς φυλῆς 61

Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Τίτου Συλλιγαρδάκη:

Ἡ Χριστιανικὴ Οἰκογένεια 320

Αἰδ. Πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Καλλιμάχου:

Τὰ 60 χρόνια τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου 15

Ὁσιολ. Ἱερομ. Αἱμιλιανοῦ Τσιρπανλῆ:

Ἡ Ἁγία Νύχτα τῶν Χριστουγέννων 348

Ἱερολ. Διακ. Νικήτα Παλάση:

Θεολογικὴ Σχολὴ Brookline, Mass. 349

Γεωργίου Σωτηρίου, Ἀκαδημαϊκοῦ, Καθηγητοῦ:

Τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν Βυζαντινὴν Τέχνην 344

Ἰωάννου Καρμίρη, Καθηγητοῦ:

Περὶ τῶν Μυστηρίων 18

Φιλίππου Ἐμμανουήλ, Καθηγητοῦ:

Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου 5
Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἐπίσημον Πρόγραμμα τῆς βασικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας 38
Παράγοντες καὶ θεσμοί, ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ βασικὴ Ἑλληνικὴ Παιδεία 66
Φιλοσχολικὴ ἀτμόσφαιρα καὶ φιλεκπαιδευτικοὶ θεσμοὶ 102
Τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα 134
Τὰ μεγάλα Πανεπιστήμια τῆς Χώρας καὶ ἡ Ὁμογένεια 319

Σόλωνος Βλαστοῦ:

Ἡ «Ἀτλαντὶς» καὶ οἱ Πρωτοπόροι 9

«Ἐθνικοῦ Κήρυκος»:

Ἐκκλησία καὶ Τύπος 9

Κωνσταντίνου Γ. Ἀλεξανδρίδου:

"Atlantis" 14

Ι. Μαλαφούρη:

Σελὶς

Ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος τῆς Ἀμερικῆς 10

Ι. Γ. Στάμου:

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ ἀληθινὴ νηστεία» 36

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἐμμανουὴλ Χατζημμανουήλ:

Λὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν 5

Ἡ ἡμέρα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων — Κατηχητικὰ Βοηθήματα — Ὁ Ἁγιογράφος Δ. Δούκας 17

Ἐκκλησιαστικὸν Ἑορτολόγιον Φεβρουαρίου — Πολιτικὸν Ἑορτολόγιον Φεβρουαρίου — Ἡ 14 Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις 45

Ἡ 25η Μαρτίου 1821 58

Ὁ Σεβασμιώτατος πρὸς τὴν ἀποχωροῦσαν Διεύθυνσιν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» — Περισσότερα Πίστις — Ἡ δόξα τῆς ἁγιασμένης Ἑλλάδος 71

Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου:

Ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου τελετὴ 106

Ἐκλαϊκευμένα δογματικὰ θέματα 161

Τὸ Σπίτι τοῦ Ἕλληνος Πρωτοπόρου 187

Ἡ ἀπονομὴ τῶν Πτυχίων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass. 234

Ἡ δρᾶσις καὶ ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαὴλ 251

Ἡ ΙΔ΄. Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις ἐν Salt Lake City 253

Ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τὰς ἀποφοίτους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγ. Βασιλείου, Garrison, N. Y. καὶ ἡ ἀνέγερσις κτιρίου Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων ὑπὸ τῆς Ὀργανώσεως ΑΗΕΡΑ 263

Τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἄθως 286

Ἡ σύνταξις τῆς διαθήκης 299

Ἡ Ἑλληνορθόδοξος Νεολαία G.O.Y.A. 300

Ἡ ἐπέτειος τοῦ «ΟΧΙ» 313

Τὸ Διεκκλησιαστικὸν Κέντρον Νέας Ὑόρκης 314

Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι, Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας 315

«Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» 346

Ἀπὸ τὸ Ἑορτολόγιον τοῦ Δεκεμβρίου 350

«Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία»

Ἡ Ἀνάστασις — Ἡ ΙΔ΄. Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις 101

Ἡ Ἀνάληψις — Ὁ Ἡμερήσιος Ἑλληνικὸς Τύπος — Κατηχητικὰ — Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις 133

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν — Προσηλυτισμὸς 169

Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς — Τὸ Γηροκομεῖον — Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἀρρένων 199

Ἡ Ἐκκλησία: Κλῆρος καὶ Λαός — Ἡ «ΓΚΟΓΙΑ» — Ὁ Κομμουνισμὸς 264

Ἡ θέσις τῶν λαϊκῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ 300

Ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων — Ἡμέρα προσευχῆς διὰ τὴν εἰρήνην — Νέα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα — Ἡ Ἑβδομὰς τῆς Νεολαίας «ΓΚΟΓΙΑ» 332

Χριστούγεννα: εἰρήνη, ἀγάπη, φιλανθρωπία — Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα — Ἡ Κοινότης Salt Lake City, Utah 351

«Ὁ Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς»

Ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία — Ἡ Πανήγυρις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ — Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας — Αἱ Ἱεραὶ Εἰκόνες — Τὸ νέον Σχολικὸν Πρόγραμμα — Τὰ Ἱδρύματα τῆς Ἀκαδημίας 301

Σελὶς

Τὸ πένθος τοῦ Βατικανοῦ — Ὁ νέος Πάπας Ρώμης Ἰωάννης 23ος — Οἱ Οὐνῖται — Διεθνὲς Συμβούλιον Ἱεραποστολῶν 333

Ἀπαραίτητος ἡ ὁμοφωνία — Τὰ ἐκ τῆς διαφωνίας δεινὰ — Τότε μόνον θὰ συμφωνήσωμεν — Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον 352

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ: 108, 139, 174, 190, 205, 206, 273, 302, 336, 358, 361, 365

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς: 28, 52, 81, 110, 111, 113, 141, 142, 174, 273, 302, 333, 361

Α΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 109, 141, 207, 208, 3030, 334, 362

Β΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 81, 112, 143, 175, 208, 239, 273, 334, 362

Γ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 113, 143, 176, 298

Δ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 273, 303, 364

Ε΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 208, 303

ΣΤ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 113, 143, 208, 239, 268, 334, 364

Ζ΄. Ἐπισκοπικὴ Περιφέρεια: 208, 273

Μικτὸν Συμβούλιον Ἱ. Ἀρχιεπισκ. Ἀμερικῆς: 141, 334

Πρωτοσυγκελλεύων: 110, 141, 175, 207, 334

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ Brookline, Mass.: 111, 143, 207, 234, 303, 361

Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου, Κολλέγιον, Ὀρφανοτροφεῖα: 28, 82, 111, 199, 263

Γηροκομεῖον Νέας Ὑόρκης: 53, 110, 117, 142, 187, 334, 362

Διεύθυνσις Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων: 28, 54, 882, 110, 111, 176, 181, 257, 361

Κατηχητικὸν Γραφεῖον: 28, 54, 82, 133

Τμῆμα Κοινωνικῆς Προνοίας: 53, 111, 239, 334

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης: 112

Φιλιππῖναι Νῆσοι: 303

Σεούλ, Κορέας: 77

Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων: 335

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: 108, 139, 205, 358

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΑΝΙΟΧΕΙΑΣ: 139, 205, 303, 358

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ: 139, 205, 303, 359

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΡΩΣΣΙΑΣ: 139, 205, 274, 336, 359

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΣΕΡΒΙΑΣ: 139, 205, 240, 304, 336, 359

ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ: 139, 205, 359

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: 108, 139, 205, 240, 304, 336, 359

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ: 140, 336

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ 140, 359

ΟΡΘΟΔ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ: .. 140, 360

ΟΡΘΟΔ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΠΟΛΩΝΙΑΣ: 360

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ: 360

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 140, 206, 274, 336, 360

ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 304, 360

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 140, 336

ΕΠΙΣΚΟΠΕΛΙΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 336, 360

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: 206

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: 169, 296, 274, 336, 360

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ: 140, 304, 306, 338, 360

Ἡ ΙΔ΄. Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις: 45, 101, 110, 133, 149, 151, 253, 255

Βιβλία-Βιβλιοκρισίαι-Νέαι Ἐκδόσεις: 144, 145, 177, 304, 337

Ἑορτασμοὶ-Ἐπέτειοι: Σελὶς

Ἡ Ἑβδομὰς Ἑλλην. Γραμμ. καὶ Τύπου 5, 10, 106, 133
Ἡ 25η Μαρτίου 58, 59
Ἡ Ἑβδομὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου 155, 156
Ἡ Πανήγυρις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 303

Ἐπισκέψεις Ἐπισήμων:

Ἡ εἰς Ἀμερικὴν ἐπίσκεψις τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης 311, 324

Ἐγκύκλιοι Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς: 3, 35, 44, 59, 155, 264, 313

Ἀλληλογραφία: 34, 210, 241, 306, 338, 364

Προσευχαί, Ποιήματα: 2, 85, 345, 348

Εἰκόνες: 30, 188, 215, 220, 221, 238, 245, 309, 311, 314

Νεκρολογίαι: 30, 177, 205, 206, 217, 240, 241, 304, 336, 364

Ἑορτολόγια: 88, 120, 151, 184, 216, 248, 279, 310, 342

INDEX FOR THE ENGLISH SECTION

FEATURE ARTICLES by the late Archbishop Michael

The Three Disciplines 68
The Resurrection 89
Juvenile Delinquency 121
The Ecclesiastical Congress 153
The Greek Language 185
The Model of Mothers 233
The Holy Cross 249

SERIALS

Why I Believe. By Rev. D. Constantelos 47, 74, 100, 132, 165, 204, 262, 298
Religious News. By Rev. D. Constantelos 366
The Guide for the Christian of the Orthodox Church of America. By His Eminence, Archbishop Michael 92, 127, 163, 201, 261, 292, 328, 354

OTHER FEATURE ARTICLES

"Atlantis" — A National Intitution Dedicated to Hellenism in America. By C. C. Alexandrides 14
How to Keep up Your Greek. By the Rev. Francis C. Lightbourn 19
Dionysios Solomos: The National Poet of Modern Greece. By John E. Rexine 23
Aquila and Priscilla. By Emm. Hatziemmanuel 43
Marriage Outside the Church. By Rev. T. Tavlarides. 44
His Voice Speaks Today. By Freida Pitsios 46
Meditations. By Rev. S. Harakas 48
Social Security — U.S. Dept. of Health and Welfare 49
Faith and Reason. By Rev. N. Athans 52
"Because He Was One Of Us." By Rev. A. Coniaris 73
Lydia — A Christian Career Woman. By E. G. Vasiliou 75
A Korean Orthodox Visits the Greek Archdiocese. By Arthur Dore 77
The Greek Archdiocese: Its Institutions and Projects. By Arthur Dore 97
The Mystery of Restoration. By His Grace, Bishop Athenagoras of Elaia 157
Hebrew — Why Not Greek? By Morton Smith, Professor of History, Columbia University 197
A Report to the 14th Biennial Congress. By Peter T. Kourides 255
The Teachers' College of the Greek Archdiocese and the Aemrican Young Women of Greek Descent. By Professor Philip D. Emmanuel 270
Course of Study for the Greek-American Elementary Schools. By Professor Philip Emmanuel 287
The National Council of Churches of Christ in U.S.A. By Mr. Charilaus G. Raphael 289, 326

Σελὶς

Tribute to an Unknown. By Chaplain Boris Geeza 296

EDITORIAL FEATURES by Arthur Dore

Editorial Comment:
An Agnostic is Converted to Orthodoxy 137
The Orthodox Meaning of "Missionary" 171
The International Missionary Council 200
Death Comes to the Archbishop 227
A First Hand Account of the Conversion of Elliott Paul to Orhtodoxy 259
The Interchurch Center Cornerstone 325
Archbishop Michael's Last Christmas Prayer 356
Orthodoxy and Hellenism 104, 135, 170, 202, 338, 258, 324, 357

BOOKS AND YOU by John E. Rexine

Book Reviews 26, 50, 80, 146, 172, 210, 271, 330, 365

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 347)

σημείων ἂν στραφῇ ἡ προσοχὴ τοῦ ἄμβωνος θὰ ἐπιτύχῃ, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἄρῃ πολλὰς ἐπιφυλάξεις ἀπομακρυνούσας ἀπὸ τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως, καὶ θὰ πυκνωθοῦν αἱ τάξεις τῶν ἐξομολογουμένων πιστῶν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας τέκνων.

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου σημείου, τοῦ ὀρθοῦ τρόπου τῆς ἐξομολογήσεως, ἐπίσης ὁ ἄμβων ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἀποστολὴν σημαντικήν. Ταλαιπωροῦνται, ἀληθῶς, οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες ἐκ τῆς ἀτελειώτου καὶ ἀσχέτου πρὸς τὴν ἐξομολόγησιν διηγήσεως περιστατικῶν τῆς ζωῆς. Καὶ ὅταν ἀκόμη μνημονεύωνται ἁμαρτήματα εἶναι ἔκδηλον, ὅτι ἐλλείπει κάθε ἴχνος συναισθήσεως τῆς βαρύτητός των παρὰ πολλοῖς. Ἁπλῶς ἐκ συνηθείας γίνεται ἡ ἐξομολόγησις ἢ διότι κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς προσελεύσεως εἰς τὴν Θείαν Κοινωνίαν ἀκούεται συχνότερον ἡ προτροπὴ πρὸς ἐξομολόγησιν. Ἄτοπα, τῶν ὁποίων ἡ ἄρσις εἶναι ὁπωσδήποτε ἀπαραίτητος ἂν θέλωμεν νὰ ἀνέλθῃ ἡ στάθμη τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ποιμνίου μας καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἐκκλησία μας συνειδητὰ καὶ ὄχι κατὰ παράδοσιν καὶ συνήθειαν μέλη. Ἡ ἐξομολόγησις εἶναι τὸ ἰσχυρότερον μέσον εἰς χεῖρας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν τέκνων της. Ἀλλ' εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ἡ πολυτιμοτέρα δύναμίς της, διὰ τῆς ὁποίας θὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν τέκνων της. Ὅσον πυκνοῦνται αἱ φάλαγγες τῶν ἀληθῶς ἐξομολογουμένων, τόσον ζωοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία καὶ τόσον ἐδραιοῦται ὁ σεβασμός, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὸν Ἱερέα των. Δι' αὐτὸ ἰδιαιτέρως τὰς ἀνωτέρω ἐξομολογητικὰς παρατηρήσεις θέτομεν εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῶν Ἱερέων μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 350)

μόνον μετεμελήθη διὰ τὴν διαγωγήν του ὁ «σοφὸς» Βασιλεὺς Λέων, ἀνεγείρας εἰς τοὺς βασιλικοὺς τάφους τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα ἐνεταφιάσθη ἡ μαρτυρικὴ Βασίλισσα Θεοφανώ. Ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν αὐτὴν μεταξὺ τῶν Ἁγίων. Τὸ ἱερὸν λείψανόν της σώζεται σήμερον εἰς τὸν Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς τὸ Φανάρι.

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
98-13 38th Avenue Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:00 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Av., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:30 P.M.

ΙΕΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΙΔ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΤΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ

Ράσα — Ἐσώρασσα — Φελόνια — Ἐπιτραχήλια Στιχάρια — Ἐπιγονάτια — Καλυμμαύχια καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἄμφια δι' Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς.

Προσέτι: Καλύμματα Ἁγίας Τραπέζης καὶ Ἱερῶν Σκευῶν, Παιδικαὶ Στολαὶ Ἱ. Βήματος, κ.λ.π.
Εἰς ποικιλίαν χρωμάτων, σχεδίων, ποιοτήτων.

•

Ἐργασία καλλιτεχνικὴ καὶ ἠγγυημένη. Ποιότης ἀρίστη καὶ τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ. Ράπτονται ὅλα ἄνευ προκαταβολῆς, πληρωτέα εἰς μακροπροθέσμους δόσεις.

•

Γράψατε ἢ τηλεφωνήσατε:

REV. CHRIST J. PAPACHRIST

3 WILLOW PLACE, MOUNT VERNON, N. Y.

Phone: MO. 7-5362

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΘΕ
ATTEND CHURCH SERVICES

•

Μὲ ἓν μόνον δολλάριον ($1.00) δημοσιεύονται διαφημίσεις λειτουργίας Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, ὡς ἀνωτέρω.

•

Δώσατε εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν δρᾶσιν τῆς Κοινότητός σας.

•

Ἐτησίως (εἰς 12 τεύχη) $12.00.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΗΡΟΠΟΙΕΙΟΝ

METROPOLITAN ECCLESIASTICAL CANDLES

Σᾶς προμηθεύει ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ κηρία. Τὰ ἀπόκερα χύνονται εἰς ὅλα τὰ μεγέθη κηριῶν κίτρινα.

•

Ecclesiastical Candles
Sanctuary and Votive Lights

•

24 SOUTHARD STREET, PATERSON 3, N. J.
OLIVER 2-2799 SHerwood 2-0912

HERE'S A BANK THAT WANTS YOUR PROBLEMS!

Big problems, small problems, money problems, general business problems, import and export problems, manufacturer or retailer problems .

Yes, we want your problems to help solve them ... because we, at Atlantic, believe our most important function as a bank is to help and serve our depositors and our community.

Our extensive banking and business experience is yours for the asking.

Our officers are ready and willing to talk with you, help you, serve you.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

960 Avenue of the Americas, opposite MACY'S
139 William Street, at Fulton Street, N. Y. 38

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Φιλοθέης 7, Πλατεῖα Μητροπόλεως

ΑΘΗΝΑΙ

Κρυστάλλινοι Πολυέλαιοι 6–150 φῶτα, διακοσμήσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα Κρύσταλλα Τσεχοσλοβακίας. Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην Χρυσᾶ καὶ ἐπίχρυσα, Ἀργυρᾶ καὶ ἐπάργυρα Ἐξαπτέρυγα, Εὐαγγέλια, Δισκοπότηρα, Κανδῆλαι, Ἀρτοφόρια, Θυμιατά, Ἐγκόλπια, Σταυρούς, Εἰκόνας Μεταλλοπλαστικῆς εἰς ὅλα τὰ μεγέθη διὰ Τέμπλα καὶ Προσκυνητάρια, Ἅγια Ποτήρια, Μυροδοχεῖα, Κηροπήγια Ἁγίας Τραπέζης, Σχέδια Κανδηλῶν, Ἐξαπτέρυγα μετὰ τῶν Σταυρῶν των, Ἐξαπτέρυγα Λαβάρων Ἀναστάσεως καὶ Φανῶν Ἐξαπτερύγων, Χρυσοποίκιλτοι Ἐπιτάφιοι καὶ Λάβαρα, Σχέδια Κηροπηγίων τοίχων καὶ Ὡραίας Πύλης.

Κάλλιτεχνικὴ Ἀνωτερότης καὶ Τιμαὶ Ἀσυναγώνιστοι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ

MR. MICHAEL KAMARINOS

400 W. 43RD STREET, NEW YORK 36, N. Y.

✝ LITRAS FUNERAL HOME ✝

INCORPORATED

OUR FIRST THOUGHT when called is:

- To provide *Prompt, Courteous Service;*
- To give an *Estimate of Cost* in advance for *Complete Funeral* that is within the *Family Means;*
- To give the best in *Quality and Dignified Service.*

WE ARE DEDICATED in serving the GREEK FAMILIES of the following COMMUNITIES:

NEW YORK CITY
Holy Trinity (Cathedral)
Saint Spyridon
Saint Eleftherios
Saint Gerasimos
Saint George Tropaioforos
St. John St. Nicholas
St. George & St. Demetrios
Annunciation
Saint Barbara

BRONX
Zoodochos Peghe
SS. Constantine and Helen

YONKERS
Prophet Elias

BROOKLYN
Saint Constantine
Kimisis Theotokou
Three Hierarchs

QUEENS
Astoria — St. Demetrios
Corona — Transfiguration
Jamaica — St. Demetrios
Flushing — St. Nicholas

STATEN ISLAND
Holy Trinity

LONG ISLAND
Hempstead — St. Paul
Patchogue — St. John
Huntington — St. Peter

Chapel Facilities Available in All Communities

MAin 4-4530

New York:
40 WEST 58TH STREET

Brooklyn:
142 COURT STREET